

Nr 169.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ratifikation av konsularkonvention mellan Sverige och Storbritannien; given Stockholms slott den 14 mars 1952.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att på sätt, varom föredragande departementschefen hemställt, godkänna ratifikation av en konsularkonvention mellan Sverige och Storbritannien.

GUSTAF ADOLF.

Östen Undén.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Konventionen reglerar i förhållandet mellan Sverige och Storbritannien vilken immunitet och vilka privilegier som skola tillkomma konsuler samt omfattningen av konsulers behörighet i olika hänseenden.

Utdrag ur protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1952.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler ministern för utrikes ärendena fråga om ratifikation av svensk-brittisk konsularkonvention.

Föredraganden anför följande:

Folkrättens regler angående konsulter och konsulatväsen ha ännu icke uppnått en lika fast utformning som de regler vilka hänföra sig till diplomatisk personal och dess verksamhet. Osäkerhet eller delade meningar ha sålunda i många fall visat sig föreligga i frågor om vilken immunitet och vilka privilegier som skola anses tillkomma konsul ävensom i frågor rörande konsuls behörighet att i olika situationer inskrida för att tillvarataga rättigheter, som kunna tillkomma den stat som utnämnt konsuln eller medborgare i denna. Många stater ha därför tid efter annan ingått s. k. konsularkonventioner, avsedda att i förhållandet mellan konventionsstaterna skapa klarhet på nu ifrågavarande område. Även Sverige har ingått överenskommelser av denna typ, av vilka den mest betydelsefulla är en konsularkonvention med Förenta Staterna av år 1910. Efter det andra världskrigets slut har en rad nya konsularkonventioner mellan skilda stater sett dagen. En grupp sådana konventioner utgöres av konventioner, i vilka Storbritannien är den ena parten. Sålunda har 1949 tillkommit en konsularkonvention mellan Storbritannien och Förenta Staterna, vilken 1951 ersatts med en ny sådan konvention mellan samma båda makter. Under år 1951 ha vidare upprättats konsularkonventioner mellan Storbritannien och Norge samt mellan Storbritannien och Frankrike.

I anslutning till den brittisk-norska konventionens tillkomst inleddes i september 1951 på initiativ av den brittiska regeringen förhandlingar om upprättande av en konsularkonvention mellan Sverige och Storbritannien, vilka båda stater icke tidigare ingått någon sådan konvention med varandra. Förhandlingarna ägde till en början rum i Stockholm och fortsatte därefter i London. I desamma deltog på svensk sida generalkonsuln i London Magnus Hallenborg, chefen för utrikesdepartementets rättsavdel-

ning, utrikesrådet Sture Petréén och förste sekreteraren i utrikesdepartementet Carl Henrik Petersén.

Före förhandlingarna hade kungl. kommerskollegium, handelskamrarna i Stockholm, Göteborg och Malmö samt Sveriges allmänna exportförening, Sveriges redareförening och Svenska sjöfolksförbundet beretts tillfälle taga del av den föreslagna konventionstexten och däröver avgiva yttranden.

Förhandlingarna resulterade i en svensk-brittisk konsularkonvention, om vars undertecknande för Sverige Kungl. Maj:t denna dag beslutat. Konventionen skall ratificeras. Kompletterande överenskommelser rörande konventionens tillämpning i olika avseenden innefattas i tre signaturprotokoll, ministeriella noter och ett förhandlingsprotokoll. Konventionen ävensom signaturprotokollen och noterna äro fogade som bilagor till statsrådsprotokollet.

Angående det huvudsakliga innehållet i konventionen och förenämnda i anslutning till densamma tillkomna protokoll och noter må här anföras följande.

I *kap. I* i konventionen bestämmes dennas tillämpningsområde och definieras vissa i konventionstexten förekommande uttryck. Enligt *art. 1* gäller för Sveriges del, att konventionen är tillämplig på hela det svenska statsområdet. På brittisk sida äger konventionen tillämpning på det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland samt på de territorier för vilkas internationella förbindelser den brittiska regeringen är ansvarig. Härunder innefattas såväl de brittiska kronkolonierna som brittiska protektorat och territorier, vilka såsom s. k. förvaltarskapsområden administreras av Storbritannien.

I *art. 2* definieras en rad tekniska uttryck, vilka sedermera återkomma i följande artiklar. Sålunda förstås med »utsändande stat» den konventionspart som utnämnt konsul och med »mottagande stat» den konventionspart inom vars område konsul utövar sin tjänst. Vidare förstås med »territorium» varje del av den mottagande statens område inom vilket en konsuls distrikt är beläget och som enligt tillkännagivande av den mottagande staten skall anses utgöra en territoriell enhet med hänsyn till en eller flera av artiklarna i konventionen. Denna bestämmelse får ses mot bakgrunden av att inom särskilda geografiska områden, som på brittisk sida omfattas av konventionen, olika utformad lagstiftning gäller i fråga om ämnen som beröras i konventionen, t. ex. dödsboudredning. Hänvisningar till territoriell lagstiftning, vilka göras i åtskilliga av konventionens artiklar, kunna sålunda ha olika innebörd i fråga om olika brittiska områden. Av den definition som i fortsättningen lämnas på uttrycket »medborgare» framgår, att konsul enligt konventionen äger behörighet att vara verksam icke blott till förmån för fysiska personer med medborgarskap i den utsändande staten utan även till förmån för juridiska personer, som bildats enligt lagstiftningen i denna stat. Sålunda skall t. ex. ett svenskt aktiebolag, som bedriver rörelse inom brittiskt område, kunna påräkna att svensk konsul är verksam för skyddande av bolagets intressen, även om icke någon personal

med svenskt medborgarskap är i behov av konsulns bistånd. Av definitionerna i förevarande artikel framgår vidare bl. a., att konsulatpersonalen indelas i »konsuler» och »konsulattjänstemän». Konsulerna kunna vara antingen karriär- eller honorärkonsuler. Gemensamt för båda slagen av konsuler är, att de av territoriets myndigheter skola ha erhållit s. k. exekvatur eller annat erkännande. Med konsulattjänstemän förstås åter de som, utan att vara konsuler, tjänstgöra vid konsulat och vilkas namn vederbörligen meddelats territoriets myndigheter. Såsom konsulattjänstemän anses emellertid icke chaufförer eller personal, som uteslutande sysselsättes med hushållsgöromål. Ytterligare må nämnas, att med »konsulatkansli» avses byggnad eller del av byggnad, som uteslutande användes för konsuls tjänsteverksamhet.

Kap. II handlar om tillsättning av konsul och om konsulsdistrikt. *Art. 3* fastslår den utsändande statens rätt att upprätta konsulat inom den mottagande statens område. Vidare föreskrives i denna artikel bl. a., att den utsändande staten skall hålla den mottagande staten underrättad om varje konsulats distrikt. För Sveriges del gäller emellertid, att några distrikt för de svenska honorärkonsulerna i det Förenade Konungariket icke fastställts. Detta förhållande har beaktats i den till konventionen anslutna noteväxlingen. I *art. 4* stadgas bl. a., att den utsändande staten äger vid konsulat tillsätta så många konsuler som den finner nödvändigt. I fråga om honorärkonsuler, som äro medborgare i den mottagande staten, gäller emellertid, att denna stat kan uppställa sitt samtycke som villkor för tillsättning av sådan konsul. I övrigt gäller, att exekvatur eller annat erkännande av konsul icke må vägras utan bärande skäl. I *art. 5* föreskrives bl. a., att konsul såsom officiell representant för den utsändande staten äger åtnjuta särskilt skydd och utmärkt hänsyn av den mottagande statens myndigheter. Enligt *art. 6* äger den utsändande staten vid sina konsulat anställa konsulat-tjänstemän till det antal den anser nödvändigt. *Art. 7* medgiver möjlighet att förordna konsulattjänsteman att tjänstgöra såsom konsul. I *art. 8* fastställles, att medlem av den utsändande statens diplomatiska mission i den mottagande staten kan förordnas att tjänstgöra vid konsulat i dennas huvudstad.

Kap. III handlar om konsulats och konsulatpersonals rättigheter och immunitet. I *art. 9* fastslås, att den utsändande staten äger inom den mottagande statens territorium förvärva och innehava mark och byggnader, som erfordras för konsulatlokaler, varunder inbegripes karriärkonsuls ämbetsbostad. Fastighetsförvärv för ifrågavarande ändamål skall kunna ske antingen i den utsändande statens eget namn eller också i någon fysisk eller juridisk persons namn, som handlar för denna stats räkning. Anledningen till sistnämnda stadgande är, att inom vissa av de områden som på brittisk sida omfattas av konventionen lagstiftningen lägger hinder i vägen för att en utländsk stat i eget namn förvärvar fast egendom. I artikeln fastställles vidare att, därest enligt territoriets lagstiftning tillstånd erfordras för fastighetsförvärv varom i artikeln är fråga, sådant tillstånd skall meddelas, förutsatt att erforderliga formföreskrifter iakttagas. Ytterligare gäller, att

den utsändande staten skall äga rätt att, med de begränsningar som gällande byggnads- och stadsplanebestämmelser må innebära, uppföra byggnader avsedda för konsulatlokaler på mark, som förvärvats i enlighet med vad förut sagts. I den till konventionen anslutna noteväxlingen har undantag från rätten till fastighetsförvärv för konsulära ändamål tills vidare gjorts beträffande ön Jersey och för koloniala territorier, inom vilka den fulla äganderätten till jord enligt gällande lagstiftning är förbehållen den infödda befolkningen. I noteväxlingen har vidare öppnats möjlighet för de fördragsslutande parterna att från nu ifrågavarande artikels tillämpningsområde undantaga särskilda lokaler eller lokaler inom särskilda områden, t. ex. på grund av militära säkerhetshänsyn.

Art. 10 föreskriver bl. a., att polis eller annan myndighet inom territoriet icke må beträda konsulatkansli utan konsulatchefens medgivande. För det fall att dylikt medgivande ej kan erhållas, måste tillstånd för territoriets myndigheter att beträda konsulatkansliet i Sverige lämnas av ministern för utrikes ärendena och i Storbritannien av the Secretary of State for Foreign Affairs. Undantag från denna regel medgives i händelse av brand eller annan svår olyckshändelse eller därest territoriets myndigheter ha skälig anledning antaga, att brott föröfvats eller omedelbart kan komma att förövas inom konsulatet. Nu ifrågavarande immunitet medgives emellertid icke för konsulatkansli förestått av konsul, som är medborgare i den mottagande staten eller som icke är medborgare i den utsändande staten. Vidare föreskrives, att konsulat icke må brukas såsom fristad för någon, som söker undfly rättvisan. Skulle konsul vägra utlämna en sådan person, som tagit sin tillflykt till konsulatet, äga territoriets myndigheter beträda konsulatet för att gripa vederbörande, dock med iakttagande av de allmänna bestämmelser om konsulatkanslis immunitet, för vilka ovan redogjorts. I detta sammanhang understrykes, att vid varje beträdande eller undersökning av konsulatkansli territoriets myndigheter skola taga vederbörlig hänsyn till arkivets okränkbarhet, varom bestämmelser meddelas i *art. 12*. Slutligen fastställs i artikeln, att de privilegier som tillerkännas konsulatkansli icke av konsuln må utnyttjas för ändamål, som sakna samband med hans tjänsteutövning.

För den ytterligare immunitet som enligt konventionen tillkommer konsulat redogöres i *art. 11*, varest bl. a. föreskrives, att konsulatfastigheter och fordon tillhöriga ett konsulat icke må underkastas militära rekvisitioner. Någon motsvarande immunitet gäller dock icke mot expropriation eller beslag för försvarsändamål eller allmännyttigt ändamål, som sker i överensstämmelse med territoriets lagstiftning. Enahanda immunitet, som enligt vad förut sagts tillerkännes konsulat, medgives även för konsuls eller konsulat tjänstemans privata bostad, hans möbler, husgeråd och fordon. Konsul, ävensom konsulat tjänsteman skall vidare vara befriad från militär och civil tjänsteplikt. Med sådan har jämställts tjänstgöring såsom ledamot av jury, varav för Sveriges del torde följa, att konsul och konsulat tjänstemän icke heller kunna åläggas att tjänstgöra i nämnd vid domstol. Att märka är emellertid, att konsul och konsulat tjänsteman, för att deras egendom skall

omfattas av den förut omnämnda immuniteten, måste vara medborgare i den utsändande staten och icke medborgare i den mottagande staten, icke bedriva enskild förvärvsverksamhet inom territoriet och icke heller ha varit stadigvarande bosatta inom territoriet vid tidpunkten för deras förordnande att tjänstgöra vid konsulatet. Samma villkor gälla för konsulattjänsteman i vad avser befrielsen från militär och civil tjänsteplikt, varemot denna befrielse för konsuls del gjorts beroende endast av villkoret att han icke är medborgare i den mottagande staten.

Art. 12 föreskriver, att konsulats arkiv och andra tjänstehandlingar, vilka skola förvaras åtskilda från konsuls och konsulattjänstemans övriga handlingar och korrespondens, skola vara okränkbara, samt att territoriets myndigheter icke under någon förevändning må undersöka eller kvarhålla handlingar om vilka nu är fråga. Vidare fastslås, att karriärkonsul skall äga upprätthålla förbindelse med sin regering, med den beskickning under vilken han lyder samt med andra den utsändande statens konsulat inom samma territorium och detta såväl genom att anlita post, telegraf och andra allmänna kommunikationsmedel som även genom att använda förseglade kurirsäckar, som icke må innehålla annat än tjänstepost. I båda fallen skall konsuln äga använda sig av chiffer. Därest endera av de fördragsslutande parterna befinner sig i krig eller i överhängande krigsfara, skall likväl rätten för konsulat att på nu nämnt sätt kommunicera med den beskickning under vilken konsulatet lyder kunna begränsas, därest beskickningen i fråga är belägen utanför den mottagande statens territorium. Karriärkonsul tillerkännes vidare rätt att på sätt förut sagts kommunicera med andra den utsändande statens beskickningar och konsulat än förut nämnts, dock att även denna rätt kan begränsas när endera av de fördragsslutande parterna befinner sig i krig eller överhängande krigsfara. Beträffande honorärkonsulers rätt att kommunicera med sina överordnade myndigheter hänvisas de fördragsslutande parterna till att träffa särskilda överenskommelser. Ytterligare föreskrives i denna artikel, att ett konsulats tjänstepost skall vara okränkbar och att konsulära kurirsäckar skola åtnjuta samma behandling som den mottagande staten låter komma den utsändande statens diplomatiska kurirpost till del. Nu förevarande artikel medger vidare konsul och konsulattjänsteman rätt att vägra efterkomma begäran av domstol eller annan myndighet inom territoriet om att konsuln eller konsulattjänstemannen skall förete handling ur konsulatets arkiv eller annan tjänstehandling eller avlägga vittnesmål rörande sådant som rör hans tjänst. Gäller det att tillgodose rättsvårdens intresse, skall emellertid en begäran av nu ifrågavarande slag villfaras, därest konsulatets chef finner, att så kan ske utan skada för den utsändande staten. Slutligen föreskrives, att konsul även skall kunna vägra att såsom sakkunnig uttala sig rörande innehållet i den utsändande statens lag.

I *art. 13* stadgas, att konsul och konsulattjänsteman icke må ställas till ansvar inför den mottagande statens domstolar för handlingar i tjänsten, med mindre den utsändande staten begärt eller samtyckt till sådan rätte-

gång. Däremot befrias konsul och konsulattjänsteman icke från skyldigheten att svara i civilmål rörande avtal, i vilket konsuln eller konsulattjänstemannen icke uttryckligen uppträtt som ombud för den utsändande staten och som motparten räknat med att han personligen skulle fullgöra. Konsul och konsulattjänsteman skola likaledes kunna åläggas att vittna i civil- eller brottmål, i den mån bestämmelserna i art. 12 icke lägga hinder i vägen härför. Territoriets myndigheter skola dock tillse, att konsuln eller konsulattjänstemannens tjänsteutövning störes i minsta möjliga mån med anledning av sådant vittnesförhör och böra i fråga om konsul, som icke är medborgare i den mottagande staten, då det är tillåtligt och möjligt, låta upptaga dennes vittnesmål på hans ämbetsrum eller i hans bostad. I art. 13 stadgas vidare, att konsulats motorfordon, fartyg och flygplan skola vara trafikförsäkrade i vad avser skada för tredje man, därest territoriets lagar så kräva. Talan av tredje man rörande skada förorsakad av konsuls eller konsulattjänstemans motorfordon, fartyg eller flygplan skall anses vara talan av sådant slag som enligt vad förut sagts medför skyldighet för konsuln eller konsulattjänstemannen att ingå i svaromål. Ytterligare föreskrives, att karriärkonsul, så länge han innehar exekvatur eller annat erkännande, tillika med hustru och underåriga barn som bo hos honom, icke skall vara underkastad de bestämmelser som gälla angående registrering av utlänningar och uppehållstillstånd för sådana samt icke heller skall kunna utvisas. Art. 14 föreskriver, att karriärkonsul icke annat än under förutsättning av begäran eller samtycke av den utsändande staten skall kunna anhållas eller häktas för annan gärning än sådan som han förövat utom tjänsten och som utgör ett grovt brott. Med grovt brott förstås enligt en i art. 2 given definition brott, på vilket kan följa, då fråga är om Sverige, frihetsstraff i 4 år eller däröver, och, då fråga är om det Förenade Konungariket, fängelse i 5 år eller däröver. Enligt det till konventionen anslutna andra signaturprotokollet, som föranletts av hänsyn till gällande brittisk lagstiftning, har emellertid överenskommits, att art. 14 icke skall träda i kraft förrän vardera av de fördragsslutande parterna underrättat motparten om att så skall ske.

Kap. IV behandlar konsulära finansiella privilegier. I art. 15 fastslås till en början, att den utsändande staten eller fysisk eller juridisk person, som företräder densamma, skall vara befriad från varje skatt — statlig, kommunal eller annan — som utgår på ägande av fastighet, som brukas uteslutande för konsulära ändamål, med undantag för skatt eller annan pålaga, som uppbäres för tjänster eller allmänna anordningar på platsen, i den mån fastigheten drar fördel av dessa. I den till konventionen anslutna noteväxlingen har fastställts, att nämnda föreskrift i Sverige skall tillämpas sålunda, att brittiska konsulat i Sverige tillsvidare skola åtnjuta samma behandling som den vilken för närvarande åtnjutes av brittiska ambassaden i Stockholm. Denna reglering förklaras av den speciella utformningen av de engelska kommunala fastighetsskatterna, de s. k. *rates*. Dessa utgå nämligen efter en viss skala, graderad efter fastighetsvärdet, och deras fördelning på

olika kommunala ändamål är noggrant specificerad. Sålunda gå vissa procent av *rates* till polisväsendet, renhållningen, gatubelysningen etc., medan andra specificerade andelar gå exempelvis till kyrkor och skolor. Sedan länge tillämpas i London den regeln, att främmande staters beskickningsfastigheter äro befriade från de delar av *rates* som utgå för ändamål, av vilka ifrågavarande fastigheter eller deras invånare icke kunna anses ha någon nytta, t. ex. för kyrkor och skolor. Däremot befrias dessa fastigheter t. ex. icke från den del av *rates* som utgår för gatubelysningen. Reduktionen utgör f. n. i *the borough of Marylebone*, i vilken del av London den svenska beskickningen är belägen, 62 procent av *rates* totala belopp. Beträffande den brittiska ambassaden i Stockholm tillämpas för närvarande en ordning, enligt vilken genom årligt beslut av Kungl. Maj:t den för ambassadbyggnaden utgående fastighetsskatten genom återbäring reduceras i samma proportion som *rates* för den svenska beskickningsfastigheten i London. Enahanda ordning skall sålunda enligt noteväxlingen tillämpas för brittiska konsulatfastigheter i Sverige. Att förhållandena i London och Stockholm sålunda genomgående lagts till grund för skattens bestämning förklaras av att det skulle visa sig ogörligt att för nu ifrågavarande syfte finna direkta motsvarigheter mellan andra brittiska städer med svenska konsulat än London, å ena sidan, och andra svenska städer med brittiska konsulat än Stockholm, å den andra, såsom genom att jämföra exempelvis Liverpool med Göteborg eller Glasgow med Malmö. I art. 15 föreskrives slutligen även, att den utsändande staten skall vara befriad från skatt på transaktioner eller dokument rörande förvärfv av fast egendom, liksom på ägande, innehav eller nyttjande av lös egendom, allt under förutsättning, att egendomen är erforderlig för konsulatändamål.

För den vidare skattebefrielse som beviljas konsulat och personal vid sådant redogöres i *art 16*. Däri stadgas till en början, att den mottagande staten icke äger uppbära skatt eller pålaga på avgifter, vilka för den utsändande statens räkning uppbäras som ersättning för konsulära tjänsteåtgärder. Skatt må heller icke av den mottagande staten utkrävas med anledning av åtgärd, som konsul eller konsulattjänsteman utför i tjänsten. Konsul och konsulattjänsteman äro i den mottagande staten befriade från skatt på lön, arvode eller annan ersättning, som de uppbära från den utsändande staten. För konsulattjänsteman gäller denna befrielse dock endast under förutsättning att han är medborgare i den utsändande staten och icke tillika är medborgare i den mottagande staten. Vidare skola karriärkonsul och konsulattjänsteman vara befriade även från andra skatter och pålagor i den mottagande staten. Det sista gäller emellertid endast under förutsättning, att konsuln eller konsulattjänstemannen icke är medborgare i den mottagande staten och icke bedriver enskild förvärvsverksamhet inom territoriet samt antingen är fast anställd i den utsändande statens tjänst eller, därest så icke är fallet, icke var stadigvarande bosatt inom territoriet vid den tidpunkt, då han förordnades att tjänstgöra vid konsulatet. Befrielsen gäller vidare blott skatter eller pålagor, som i frånvaro av

skattebefrielse enligt förevarande artikel skulle enligt lag åvila konsuln eller konsulattjänstemannen, och sålunda icke skatter eller pålagor, som enligt lag åvila annan person, även om bördan därav kan övervältras på konsuln eller konsulattjänstemannen. Skulle emellertid konsul eller konsulattjänsteman uppbära inkomst från källa utanför territoriet och denna inkomst utbetalas genom bank eller annat ombud inom territoriet, som har att avdraga inkomstskatt och redovisa densamma, äger konsuln eller konsulattjänstemannen rätt till återbäring av sålunda avdragen skatt. Från den nu nämnda allmänna skattebefrielsen för karriärkonsul och konsulattjänsteman gälla betydelsefulla undantag. Befrielsen omfattar sålunda icke skatt på ägande eller innehav av fast egendom inom territoriet eller på inkomst från källa inom territoriet, skatt på ägande av kapital nedlagt i kommersiellt företag inom territoriet eller på vinst som uppstår vid realisation av sådan investering eller vid försäljning av fast egendom inom territoriet. Vidare omfattar befrielsen icke kvarlåtenskapsskatt och arvsskatt, ej heller skatt på rättshandlingar eller dokument rörande sådana, såsom skatt på försäljning eller överlåtelse av penningar eller egendom eller stämpelavgifter i samband därmed, samt accis, konsumtionsskatt eller annan liknande skatt, varunder dock icke skall anses ingå skatt som pålægges eller uppbäres på ägande, nyttjande eller drift av fordon, fartyg, luftfartyg, radio- eller televisionsapparater. Ytterligare må nämnas, att den ovan omnämnda allmänna regeln om skattebefrielse för karriärkonsul och konsulattjänsteman, enligt föreskrift i den till konventionen anslutna noteväxlingen, icke är tillämplig på konsulattjänsteman vid konsulat, som förestås av olönad konsul. Slutligen är att framhålla, att frågan om tullfrihet för egendom tillhörande konsulat eller konsulatpersonal icke är berörd i nu förevarande artikel i konventionen utan behandlas först i nästföljande artikel.

Art. 17 fastställer sålunda viss tullfrihet för den utsändande staten och för karriärkonsul vid införsel av egendom till territoriet. Till en början stadgas, att den utsändande staten icke är skyldig att erlægga skatt eller avgift för införsel av möbler, husgeråd, förnödenheter, byggnadsmaterial eller andra föremål (inbegripet fordon, fartyg och luftfartyg) avsedda för konsulärt tjänstebbruk inom territoriet. Vidare föreskrives, att karriärkonsul, under förutsättning att han uppfyller de i art. 16 stadgade villkoren för åtnjutande av allmän skattefrihet inom territoriet, äger införa resgods, flyttgods och andra föremål (däri inbegripet fordon, fartyg och luftfartyg) avsedda uteslutande för hans och hans familjs personliga bruk utan att egendomen belägges med skatt eller avgift i anledning av att den införes. Denna befrielse gäller såväl då egendomen medföljer konsuln vid första ankomsten till tjänstgöringsorten eller vid senare inresa som då egendomen efter konsulns tillträde av tjänsten sändes till honom och införes under den tid han innehar sin befattning. Den mottagande staten äger dock såsom villkor för dylik befrielse stadga, att om införsel eller återutförsel av berörd egendom lämnas de uppgifter som den mottagande staten må föreskriva. Eftersom nu ifrågavarande tullfrihet avser föremål, som införas

enbart för tjänstebruk eller för personligt bruk, gäller den icke föremål, som införs till nytta för andra eller som införs för att försäljas eller för andra kommersiella ändamål. Undantag utgöra handelsprover, om de införas uteslutande för att utställas inom konsulatet och att därefter återutföras eller förstöras. Enligt vad som vidare stadgas i förevarande artikel äger den mottagande staten föreskriva, att den förut omnämnda konsulära tullfriheten icke skall gälla produkter, som odlats eller framställts inom territoriet och som utförts därifrån utan att de belagts med skatt eller avgift, som skulle ha drabbat dem, därest utförseln icke ägt rum. I sådana fall skall följaktligen kunna krävas, att egendomen icke må återinföras till territoriet utan att ifrågavarande skatt eller avgift erlägges i samband med återinförseln. Denna bestämmelse berör återinförsel till Storbritannien av exempelvis i Storbritannien tillverkade automobiler. Beträffande dessa har emellertid i den till konventionen anslutna noteväxlingen intagits en föreskrift enligt vilken svensk karriärkonsul medgives rätt att utan erläggande av tull eller omsättningskatt till brittiskt territorium införa ett motorfordon av brittisk tillverkning, under förutsättning att fordonet redan innehades och användes av honom, då han förordnades till konsul inom territoriet. I art. 17 fastställs till slut, att den tullfrihet som beviljas den utsändande staten och karriärkonsul i intet fall får anses innebära tillstånd att till territoriet införa vara, som enligt lag är underkastad importförbud. Anmärkas må ytterligare, att enligt en sist i art. 16 intagen föreskrift accis, konsumtionsskatt eller annan liknande skatt icke må påläggas egendom, som tullfritt införts enligt art. 17.

Kap. V handlar om konsuls allmänna uppgifter. Enligt *art. 18* må konsul inom sitt distrikt besöka, meddela sig med och giva råd till medborgare i den utsändande staten. Vidare skall konsul äga utreda händelse, som berör sådan medborgares intressen, samt i allmänhet bistå sådan medborgare i dennes mellanhavanden med territoriets myndigheter. För att fullgöra dessa sina uppgifter skall konsul äga hänvända sig till och skriftväxla med vederbörande myndigheter i sitt distrikt och med vederbörande departement inom territoriets centralförvaltning. Dock skall han endast i frånvaro av diplomatisk representant för den utsändande staten äga hänvända sig till utrikesdepartementet respektive Foreign Office. Konsuls skriftliga framställningar skola, därest vederbörande myndigheter så påfordra, vara åtföljda av översättning till landets officiella språk. Medborgare i den utsändande staten skola alltid äga rätt att meddela sig med vederbörande konsul och att, därest de icke lagligen berövats sin frihet, besöka konsulatet.

I *art. 19* regleras konsuls befogenheter med hänsyn till medborgare i den utsändande staten, som berövats sin frihet av myndighet inom territoriet. Det föreskrives till en början, att vederbörande myndigheter omedelbart skola underrätta konsul, då medborgare i den utsändande staten anhållits eller häktats i avvaktan på rättegång eller på annat sätt berövats sin frihet. Vidare skall konsul tillåtas att utan dröjsmål besöka och enskilt

samtala med sådan medborgare samt ombesörja rättshjälp åt honom. Meddelande från honom till konsuln skall utan dröjsmål vidarebefordras av territoriets myndigheter. I fråga om konsulns rätt att enskilt samtala med anhållen eller häktad har genom det till konventionen anslutna särskilda förhandlingsprotokollet möjlighet medgivits att för vissa fall inskränka denna rätt. I sådana fall äger häktets föreståndare, på sätt i strafflagens promulgationsförordning 19 § p. 28 föreskrives, bestämma att en eller flera personer skola närvara vid besöket. Slutligen må framhållas att, enligt vad som fastställes i det tredje signaturprotokollet, de fördragsslutande parterna äga fränkänna konsul behörighet att befatta sig med personer, vilka äro att anse såsom politiska flyktingar från den utsändande staten. Enligt art. 19 skall vidare konsul efter anmälan hos vederbörande myndighet äga besöka medborgare i den utsändande staten, som avtjänar frihetsstraff. Sådant besök skall ske med iakttagande av gällande föreskrifter för den anstalt där fången är intagen, dock att sådana föreskrifter skola medgiva skäligh möjlighet för konsul att träffa och samtala med medborgare i den utsändande staten.

Art. 20 fastslår, att konsul inom sitt distrikt äger främja den utsändande statens intressen på handelns, konstens, vetenskapens, yrkeslivets och undervisningens områden.

I *art. 21* meddelas därefter bestämmelser angående konsuls allmänna behörighet i övrigt. Sålunda skall konsul bl. a. äga upptaga förklaring, som må vara föreskriven i den utsändande statens medborgarskapslagstiftning, sända meddelande till och mottaga anmälan från medborgare i den utsändande staten i enlighet med dennas lagstiftning angående medborgerlig tjänsteplikt, registrera födelser och dödsfall bland medborgare i den utsändande staten ävensom enligt territoriets lag förrättade vigslar i fall då åtminstone den ene av kontrahenterna är medborgare i den utsändande staten, utfärda pass, resedokument, viseringar, ursprungs- och intressecertifikat för varor samt delgiva domstolshandlingar och upptaga bevis åt domstol i den utsändande staten. Konsul skall vidare äga upprätta och mottaga förklaringar samt legalisera, bestyrka eller bevittna underskrifter och handlingar, översätta handlingar och vidtaga andra notariella åtgärder i enlighet med den utsändande statens lag, ävensom upptaga ed eller försäkran, om så är föreskrivet i lag som nu sagts. Det är emellertid att märka, att det icke skall föreligga någon skyldighet för den mottagande statens myndigheter att erkänna giltigheten av notariella och andra åtgärder, som vidtagits av konsul.

Kap. VI handlar om konsuls befattning med utredning av dödsbon. I denna del tar konventionen, oberoende av den avlidnes nationalitet, sikte på dödsbon, i vilka det finnes delägare som äro medborgare i den utsändande staten. Konventionens huvudregel i ämnet, vilken inleder *art. 22*, innebär i korthet att, om i dödsbo inom territoriet finnes delägare eller testamentstagare som är medborgare i den utsändande staten och som icke är bosatt inom territoriet och icke är där rättsligen företrädd, konsuln skall äga sam-

ma behörighet att bevaka den bortovarandes rätt i dödsboet som om konsuln vore försedd med dennes fullmakt i sådant hänseende. I Storbritannien, varest dödsboutredning och arvskifte städse förrättats under medverkan och kontroll av domstol, kommer en av nu ifrågavarande bestämmelses huvudsakligaste verkningar att bliva, att konsuln med samma rätt som den bortovarande, d. v. s. på grundval av sådana omständigheter som närheten av dennes släktskapsförhållande till den avlidne, skall kunna begära förordnande att handhava boutredningen under domstolens kontroll. Enligt den svenska rätten utövas, fränsett bouppteckningstvånget, icke från det offentligas sida någon kontroll över utredningen av dödsbo annat än i vissa särskilda situationer, bl. a. då det finnes bortovarande delägare, vilken icke är företrädd genom fullmäktig. I sådant fall skall god man förordnas att under tillsyn av överförmyndaren bevaka den bortovarandes rätt i dödsboet. Sedd mot denna bakgrund innebär konventionen, att god man för bortovarande brittisk dödsboddelägare icke skall förordnas i fall då den brittiske konsuln gör bruk av den behörighet att företräda den bortovarande som enligt konventionen tillerkännes honom.

I art. 22 föreskrives vidare, att konsul, i den mån territoriets lag så medger, skall vara behörig att utan föregående bemyndigande omhändertaga och skifta dödsbo av ringa värde efter medborgare i den utsändande staten.

Till förtydligande av de ovan återgivna bestämmelserna i art. 22 har i denna intagits en uttrycklig föreskrift om att konsul, då han gör bruk av den behörighet i fråga om utredning av dödsbo som enligt konventionen tillerkännes honom, skall med avseende därå vara underkastad territoriets lag och lyda under dess domstolar på samma sätt som medborgare i den mottagande staten.

Slutligen har i art. 22 även intagits ett stadgande om att territoriets myndigheter skola underrätta vederbörande konsul då det kommer till deras kännedom, att det inom territoriet finnes ett dödsbo, med avseende på vilket konsul kan vara behörig att bevaka någons rätt i enlighet med vad i artikeln föreskrives, eller att medborgare i den utsändande staten avlidit inom territoriet utan att någon finnes som är behörig att omhändertaga hans efterlämnade egendom, fränsett offentlig tjänsteman i denna sin egenskap.

I art. 23, vilken har karaktär av ett subsidiärt stadgande i förhållande till nästföregående artikel, föreskrives, att konsul är behörig att för överförande till medborgare i den utsändande staten, som icke är bosatt inom territoriet, mottaga penningar eller annan egendom, som tillkommer denne till följd av någons död. Såsom exempel nämnas bl. a. livförsäkringsbelopp och ersättning på grund av olycksfall i arbete. Några förpliktelser för den utbetalande att verkställa överförandet genom konsuln kan emellertid icke grundas på nu förevarande artikel i konventionen.

Art. 24 innehåller en allmän föreskrift av innebörd att penningmedel eller annan egendom må utbetalas, överlämnas eller överföras till konsul enligt bestämmelserna i artiklarna 22 och 23 endast i samma utsträckning och under samma förutsättningar som utbetalande, överlämnande el-

ler överförande till den av konsuln företrädde rättsägaren skulle vara medgivet enligt territoriets lag.

Kap. VII handlar om konsuls befattning med ärenden rörande sjöfarten. Enligt *art. 25* skall det tillåtas befälhavare och besättningsmedlemmar på fartyg hemmahörande i den utsändande staten, som angör hamn i den mottagande staten att träda i förbindelse med konsul inom vilkens distrikt hamnen är belägen. Konsuln å sin sida skall obehindrat äga fullgöra sina i nästföljande artikel uppräknade åligganden beträffande fartyget utan inblandning från territoriets myndigheter. Konsuln skall personligen äga gå ombord på fartyget sedan detta inklarerats. Han skall därvid kunna låta sig åtfölja av konsulattjänsteman tillhörande hans personal. Vidare föreskrives i denna artikel att, då konsul för fullgörande av sina förenämnda tjänsteåligganden begär bistånd av territoriets myndigheter, sådant skall lämnas, därest icke särskilda skäl föreligga, som utgöra tillräcklig grund för att i det enskilda fallet vägra bistånd.

Art. 26 uppräknar, såsom nyss sagts, de förrättningar som konsul må företaga i vad avser fartyg och dess besättning. Sålunda skall konsul äga förhöra befälhavaren och medlemmar av besättningen, undersöka skeppspapperen och upptaga förklaringar rörande fartygets resa och bestämmelseort samt i allmänhet underlätta fartygets inlöpande och avgång. Vidare fastslås, att konsul eller konsulattjänsteman äger inställa sig inför ortens myndigheter och domstolar tillsammans med befälhavaren eller medlemmar av besättningen samt även i övrigt lämna dem bistånd i deras mellanhavanden med myndigheterna. Endast i fall som röra den mottagande statens säkerhet skola nu nämnda befogenheter kunna vägras konsuln. Konsuln skall vidare äga avgöra tvister mellan befälhavaren och medlemmar av besättningen, däribland tvister rörande löner och eljest rörande arbetsavtal, ävensom förmedla anställning och avskedande av befälhavare och medlemmar av besättningen samt vidtaga åtgärder för ordningens och disciplinens upprätthållande ombord. De senast nämnda befogenheterna ha likväl tillerkänts konsuln med förbehåll för domsrätt som må tillkomma territoriets domstolar, varom närmare föreskrifter meddelas i nästföljande artikel. I *art. 26* föreskrives vidare, att konsul äger vidtaga åtgärder för att säkra efterlevnaden av den utsändande statens sjöfartslagstiftning, att konsul vid förefallande behov äger föranstalta om sjukvård och hemsändande av fartygsbefälhavare eller medlem av besättning, ävensom att konsul äger mottaga, upprätta och utfärda förklaringar, överlåtelsehandlingar och andra handlingar föreskrivna i den utsändande statens lagstiftning i samband bl. a. med införande av olika anteckningar i fartygsregister och med registrering av in-teckningar i fartyg.

Art. 27 fastställer till en början, att territoriets förvaltningsmyndigheter icke må befatta sig med någon fråga rörande skeppstjänsten eller fartygs inre förhållanden i övrigt utom på begäran av konsul eller med hans medgivande. Vidare föreskrives här, att territoriets domstolar icke skola till handläggning upptaga tvister mellan befälhavare och medlem av besättning

angående lön eller eljest angående arbetsavtal utan att underrätta vederbörande konsul, samt att domstolarna skola vägra att upptaga sådan tvist, därest konsuln gör invändning däremot. Om sjöman för disciplinöverträdelse hålles i förvar ombord, skola de förvaltande och dömande myndigheterna inom territoriet, enligt vad i artikeln vidare stadgas, icke äga ingripa häremot, därest åtgärden står i överensstämmelse med den utsändande statens lag och icke är oförsvarligt sträng eller omänsklig. I artikeln göres vidare ett allmänt uttalande av innehåll, att de fördragslutande parterna, utan att fränsäga sig domsrätten över brott som begås ombord på fartyg i territoriets hamnar eller territorialvatten, likväl bekräfta sitt godtagande av den internationella sedvänja enligt vilken, utom på begäran av konsul eller med dennes medgivande, territoriets myndigheter icke skola befatta sig med vad som tilldrager sig ombord på fartyget annat än för att upprätthålla lugnet och ordningen eller tillgodose den allmänna hälsovården och säkerheten och icke heller skola anställa åtal för brott, som begås ombord på fartyget, med mindre brottet antingen berör lugnet och säkerheten i hamnen eller lagstiftningen rörande allmän hälsovård, invandring, säkerhet till sjöss, tull eller liknande ämnen eller också begås av eller mot annan än befälhavaren eller besättningsmedlem eller av eller mot medborgare i den mottagande staten eller slutligen utgör grovt brott. Härmed förstås enligt den i art. 2 mom. 9 givna definitionen i Sverige brott, varå kan följa frihetsstraff i fyra år eller däröver, och i Storbritannien brott, varå kan följa fängelse i fem år eller däröver. Till slut föreskrives att, därest territoriets myndigheter avse att anhålla, häkta eller förhöra någon, beslagtagna egendom eller företaga undersökning ombord på fartyg, befälhavaren eller hans ställföreträdare skall beredas tillfälle att underrätta konsuln i så god tid att denne kan närvara. Skulle av någon anledning konsuln icke ha närvarit, skall han äga från territoriets myndigheter begära fullständig under rättelse angående vad som förevarit. Under dessa bestämmelser falla emellertid icke de sedvanliga undersökningar som företagas av tull-, hälsovårds- och immigrationsmyndigheter och ej heller kvarhållande av fartyg till följd av rättegång i civil- eller handelsmål inför territoriets domstolar.

I art. 28 föreskrives, att konsul, under förutsättning av befälhavarens samtycke, skall äga rätt att i hamn inom sitt distrikt inspektera fartyg hemmahörande i vilken stat det vara må som är destinerat till hamn i den utsändande staten. Ändamålet med denna inspektionsrätt är, att konsuln skall kunna inhämta erforderliga upplysningar till ledning vid upprättandet av handlingar, som enligt den utsändande statens lag kunna krävas såsom villkor för att fartyget skall få angöra dess hamnar. Vid utövandet av nu ifrågakvarande befogenhet skall det åligga konsul att handla med största skyndsamhet, detta för att icke onödigtvis hindra fartygets avgång.

Art. 29 handlar om den situation som uppstår, då fartyg hemmahörande i den utsändande staten förliser inom den mottagande statens område. Det skall då åligga vederbörande myndigheter i territoriet att så snart som möjligt underrätta den konsul inom vars distrikt förlisningen ägt rum. Myn-

digheterna skola vidare vidtaga alla rimliga åtgärder för att rädda det förlista fartyget, ombordvarande personer och last samt förhindra plundring av fartyget. Därest fartyget, på den plats där det förlist, utgör en fara för sjöfarten, må territoriets myndigheter vidtaga åtgärder, som de finna erforderliga för att förhindra skada, som eljest skulle kunna förorsakas av fartyget. För det fall att varken ägaren till det förlista fartyget eller hans ombud eller befälhavaren är i tillfälle att vidtaga åtgärder i anledning av förlisningen, skall konsuln anses behörig att uppträda som ombud för ägaren och äger härvid vidtaga de åtgärder som ägaren själv skulle ha kunnat träffa, därest han varit tillstädes. Vidare stadgas i förevarande artikel, att territoriets myndigheter icke må påföra last eller annan egendom ombord på fartyget tullavgifter eller annan skatt utgående på eller i anledning av införsel, med mindre egendomen föres i land för att användas eller förbrukas inom territoriet. Icke heller någon annan pålaga skall få påföras fartyget, dess last eller annan egendom ombord, med mindre samma pålaga skulle ha utgått i ett motsvarande fall avseende fartyg hemmahörande i den mottagande staten.

Art. 30 handlar om konsuls behörighet i vissa fall beträffande föremål tillhörande eller utgörande del av förlist fartyg hemmahörande i annan stat än den mottagande staten eller tillhörande eller utgörande del av sådant fartygs last, vilka påträffats på eller nära den mottagande statens kust eller införts till hamn i denna stat. Sålunda stadgas, att konsul, inom vars distrikt föremålen påträffats eller förts i hamn, skall anses behörig att såsom ombud för ägaren till föremålen vidtaga sådana åtgärder, som denne själv skulle ha kunnat vidtaga, detta under förutsättning dels att föremålen tillhöra fartyg hemmahörande i den utsändande staten eller last, vars ägare är medborgare i den utsändande staten, och dels att varken ägaren, försäkringsgivaren eller befälhavaren är i tillfälle att vidtaga ifrågasvarande åtgärder.

Angående de åtgärder som konsul äger vidtaga i samband med att befälhavare eller medlem av besättningen på fartyg hemmahörande i den mottagande staten vilken är medborgare i den utsändande staten avlider, stadgas i *art. 31*. För sådant fall skall gälla, att vederbörande departement i den mottagande staten (för Storbritanniens del Ministry of Transport, för Sveriges del utrikesdepartementet) ofördröjligen skall tillställa den utsändande statens konsul avskrifter av den redovisning som departementet må ha mottagit för den avlidne befälhavarens eller sjömannens lön och personliga effekter, ävensom för departementet tillgängliga upplysningar som kunna underlätta efterforskandet av den avlidnes arvingar. Då värdet av befälhavarens eller sjömannens tillhörigheter icke överstiger 1 500 kronor respektive 100 pund sterling, skall departementet överlämna egendomen till konsuln. Därest värdet av egendomen överstiger 750 kronor respektive 50 pund sterling, äger departementet likväl fordra, att utredning förebringas till styrkande av att det finnes någon som äger rätt till den avlidnes egendom i annan egenskap än borgenär och att sådan person är bosatt i den

utsändande staten. Före överlämnandet till konsuln äger vidare departementet tillgodose krav mot dödsboet, vilket framförts av person bosatt an norstades än i den utsändande staten och vilket befinnes vara lagligen grundat. Därest departementet icke till konsuln överlämnar befälhavares eller sjömans efterlämnade egendom, då nu angivna förutsättningar därför föreligga, skall departementet, innan egendomen överlämnas till person som befinnes äga rätt till den avlidnes egendom, härom underrätta konsuln så att denne erhåller möjlighet att inkomma med utredning, som kan vara av betydelse för det slutliga fastställandet av vem som äger rätt att tillträda egendomen. De sålunda meddelade bestämmelserna om hur det skall förfaras med avlidens befälhavares eller sjömans efterlämnade egendom skola emellertid icke gälla, därest vederbörande departement överlämnar egendomen till någon, som erhållit boutredningsmannaförordnande av domstol i den mottagande staten. Härom skall dock departementet ofördröjligen underrätta konsuln.

Kap. VIII innehåller allmänna bestämmelser om konsuls verksamhet. I *art. 32* uttalas sålunda, att konsul utöver tidigare i artiklarna 18—31 omnämnda uppgifter jämväl må fullgöra andra uppgifter, under förutsättning att de stå i överensstämmelse med internationell rätt eller sedvänja i fråga om konsulter, sådan denna är erkänd inom territoriet, att de ej stå i strid mot territoriets lagstiftning samt att territoriets myndigheter icke göra några invändningar mot dem. Vidare utsäges i denna artikel, att det skall ankomma på den utsändande staten att bestämma i vilken utsträckning dess konsulter må göra bruk av den behörighet som i konventionen tillerkännes konsul. *Art. 33* fastslår, att konsul äger inom sitt distrikt uttaga av den utsändande staten föreskrivna avgifter för åtgärder i tjänsten.

Kap. IX upptager vissa slutbestämmelser. Sålunda stadgas i *art. 34*, att tvist rörande tolkning eller tillämpning av konventionen skall hänskjutas till den internationella domstolen. I *art. 35* föreskrives, att vardera av de fördragsslutande parterna, innan konventionen träder i kraft, skall underrätta den andra parten om vilka delar av den förstnämnda partens territorier, som skola betraktas som territoriella enheter såvitt gäller samtliga eller vissa artiklar i konventionen, samt i det senare fallet beträffande vilka artiklar detta skall gälla. Denna ordning skall genom ytterligare tillkännagivanden kunna ändras. För bakgrunden för nu ifrågavarande bestämmelser, har förut redogjorts i samband med art. 2.

I *art. 36* stadgas, att vid ikraftträdandet av konventionen vissa i äldre överenskommelser innefattade bestämmelser skola upphöra att gälla för de områden, på vilka konventionen äger tillämpning. De bestämmelser som omfattas av detta stadgande äro bestämmelserna i de mellan Sverige och Norge å ena sidan samt det Förenade Konungariket å den andra växlade ministeriella noterna av den 30 juli och 4 augusti 1852 angående utlämnande under förutsättning av ömsesidighet av sjömän, som rymt från endera fördragsslutande partens fartyg i den andras hamnar, ävensom, såvitt gäller sjömän, tillhörande handelsflottan, den överenskommelse som inne-

fattas i de mellan Sverige och Norge å ena sidan och det Förenade Konungariket å den andra växlade ministeriella noterna av den 20 juli och 10 november 1868 angående ömsesidigt utbetalande av kvarlåtenskap efter avlidna sjömän, samt överenskommelsen innefattad i de mellan Sverige och det Förenade Konungariket den 10 september och 5 oktober 1907 växlade ministeriella noterna rörande avlidna sjömäns kvarlåtenskap.

Slutligen föreskrives i *art. 37*, att konventionen skall ratificeras, och att den skall kunna uppsägas med iakttagande av en uppsägningstid av sex månader.

Departementschefen.

Som av den föregående redogörelsen framgår, innehåller nu ifrågavarande konvention en detaljerad reglering av den behörighet och de förmåner som skola tillkomma konsulter. I huvudsak sammanfalla konventionens stadganden med allmänt tillämpade internationella sedvänjor, som även följas i Sverige. Konventionen innefattar emellertid även preciseringar i åtskilliga hänseenden beträffande vilka hittills en viss oklarhet gjort sig gällande. På några punkter slutligen innebär konventionen otvivelaktigt nyheter i förhållande till det nuvarande tillståndet, vilka påkalla en undersökning av konventionens förenlighet med nu gällande svenska lagstiftning.

Vad till en början angår *kap. I* i konventionen, torde de därunder ingående bestämmelserna om konventionens tillämpningsområde och om definitioner av vissa i konventionstexten förekommande uttryck icke påkalla några kommentarer i nu förevarande sammanhang.

Detsamma gäller i stort sett stadgandena i *kap. II* angående tillsättning av konsulter och konsulat tjänstemän och angående konsulatdistrikt. Vad här föreskrives överensstämmer i huvudsak med allmänt tillämpade normer på nu förevarande område.

Av bestämmelserna i *kap. III* angående konsulära rättigheter och konsular immunitet är i första hand att märka stadgandet i *art. 9* om den utsändande statens rätt att förvärva fastighet, som erfordras för konsulatändamål. Då enligt svensk rätt utländskt rättssubjekt icke äger förvärva fastighet utan Kungl. Maj:ts tillstånd, innebär konventionen i denna del ett åtagande från svensk sida att sådant tillstånd skall lämnas i fråga om fastighet, som erfordras för brittiskt konsulat. Möjlighet att göra undantag beträffande fastigheter inom vissa områden föreligger emellertid enligt den till konventionen anslutna notväxlingen. Inom brittiska områden finnas, på sätt tidigare nämnts, vissa legala hinder för att utländsk stat förvärvar fastighet i eget namn, varför konventionen medger valrätt mellan att låta förvärv av fastighet för konsulatändamål ske i den utsändande statens eget namn eller i någon fysisk eller juridisk persons namn, som företräder denna stat. Någon anledning till erinran från svensk sida mot denna utformning av konventionstexten torde icke föreligga. Uppmärksamheten synes även böra fästas på det stadgande i *art. 10* enligt vilket konsulatkansli tillerkännes viss immunitet, vilken dock är mera begränsad än den som tillkom-

mer en beskicknings lokaler. Konsulatkansli, varmed enligt definitionen i art. 2 förstås endast lokal som uteslutande användes för konsuls tjänsteverksamhet, skall sålunda i princip icke få beträdas av polis eller annan myndighet utan konsulatchefens medgivande. Om sådant medgivande icke kan erhållas, skall åtgärden emellertid ändå få företagas, under förutsättning att tillstånd därtill lämnas av utrikesministern i den mottagande staten. I vissa nödsituationer presumeras, att konsulns medgivande till åtgärden föreligger. En förutsättning för nu ifrågakvarande immunitet är, enligt vad som vidare stadgas, att konsulatet i fråga förestås av konsul, som är medborgare i den utsändande staten och icke tillika medborgare i den mottagande staten. Anspråk på sådan immunitet för konsulatkansli, varom föreskrifter meddelats i nu förevarande artikel, torde icke kunna resas utan stödet av en överenskommelse i ämnet sådan som denna konvention. Bestämmelserna i fråga få anses väl avvägda. De synas icke nödvändiggöra någon svensk lagstiftning men torde i lämplig form böra bringas till vederbörande polismyndigheters kännedom. Då i art. 10 vidare fastslås, att konsulat icke må brukas som asyl för någon som söker undfly de rättsvårdande myndigheterna, står denna regel i överensstämmelse med allmänt vedertagen folkrättslig uppfattning. Någon anledning till erinran mot bestämmelsens upptagande i konventionen föreligger därför icke.

Vad i art. 12 uttalas om att konsulats arkiv skall vara okränkbart har karaktären av en allmänt erkänd rättsgrundsats. Detsamma gäller däremot icke vad som i fortsättningen av artikeln stadgas om rätt för konsul att använda chiffer och om kurir rättigheter för konsul. För Sveriges del innebär detta en nyhet. Att märka är emellertid, att bestämmelserna begränsats till att gälla karriärkonsuler, vilka i såväl Sverige som Storbritannien tillhöra samma karriär som den diplomatiska personalen. I betraktande härav och med hänsyn till det praktiska värde som i vissa situationer kan vara förbundet med chiffererings- och kurir rättigheter för konsul, finner jag konventionens stadganden i ämnet vara lämpliga. Beträffande honorärkonsuler har frågan i vad mån sådana konsuler skola erhålla motsvarande rättigheter hänskjutits till reglering genom särskilda avtal mellan de fördragslutande parterna. Anmärkas må slutligen, att om konsulära kurirsäckar i art. 12 stadgas, dels att de icke må innehålla något annat än tjänstepost, och dels att de skola åtnjuta samma behandling som diplomatisk kurirpost. Det förra stadgandet grundlägger en förpliktelse för den utsändande staten och det senare stadgandet en däremot svarande förpliktelse för den mottagande staten. Mellan de båda stadgandena består emellertid icke ett samband av den art, att den mottagande staten på det förra stadgandet kan grunda anspråk på att få låta öppna kurirsäckarna för att kontrollera innehållet.

Den i art. 13 först innefattade föreskriften att konsul eller konsulattjänsteman icke utan begäran eller samtycke av den utsändande staten må vid den mottagande statens domstolar ställas till svars för åtgärder i tjänsten får anses överensstämma med internationell sedvänja. Det efterföljande

stadgandet, enligt vilket konsul eller konsulattjänsteman likväl kan åläggas att svara i civilmål rörande av honom slutet avtal, vari han icke uttryckligen uppträtt som ombud för sin regering och beträffande vilket motparten räknat med ett fullgörande av honom personligen, synes utgöra en värdefull precisering av den förstnämnda grundsatsens räckvidd. Att konsul och konsulattjänsteman äro skyldiga att svara i civilmål i allmänhet kan utläsas ur det förut sagda. För ett särskilt fall, nämligen talan om ersättning för trafikskada, har emellertid uttrycklig föreskrift om skyldighet att ingå i svaromål upptagits i art. 13. I fråga om åtal för brott gäller icke någon annan immunitet för konsul eller konsulattjänsteman än som följer av den förut berörda föreskriften att han icke vid den mottagande statens domstolar får ställas till svars för tjänsteåtgärd. Emellertid är att märka stadgandet i art. 14 om att karriärkonsul icke utan begäran eller samtycke av den utsändande staten må häktas, såvida han icke anklagas för grovt brott, varmed enligt definitionen av detta uttryck i art. 2 mom. 9 för Sveriges del förstås brott för vilket kan ådömas frihetsstraff i fyra år eller däröver. I den mån denna föreskrift icke skulle stå i full överensstämmelse med eljest gällande svenska häktningsregler, blir den att uppfatta såsom en på folkrättslig grund vilande undantagsbestämmelse från dessa, vilken icke erfordrar någon särskild lagstiftningsåtgärd, i vilket sammanhang må erinras om vad förut sagts om att karriärkonsuler tillhöra samma karriär som den diplomatiska personalen. Enligt det andra av de till konventionen anslutna signaturprotokollen har ikraftträdandet av art. 14 emellertid av hänsyn till gällande brittisk lagstiftning gjorts beroende av särskilda tillkännagivanden av de fördragsslutande parterna.

Vad därefter angår bestämmelserna om finansiella privilegier i kap. IV är först att märka det i art. 15 intagna stadgandet om att den utsändande staten skall vara befriad från fastighetsskatt för konsulatfastighet, med undantag för skatt eller annan pålaga som uppbäres för tjänster eller allmänna anordningar på platsen i den mån fastigheten drar fördel av dessa. Detta stadgande står såtillvida i överensstämmelse med svensk rätt som Kungl. Maj:t, under förutsättning av ömsesidighet, äger medgiva befrielse från utgivande av skatt för främmande stat tillhörig, för dess härvarande konsulat avsedd fastighet (fastighetsskatt), för inkomst av densamma och för förmögenhet bestående av sådan fastighet (jfr 73 § kommunalskattelagen, 21 § förordningen om statlig inkomstskatt och 21 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt). En svårighet består däremot i att den svenska fastighetsskatten icke som motsvarande brittiska skatt är uppdelad med hänsyn till olika kommunala ändamål, varför tillämpningen i Sverige av bestämmelsen om att skatt skall få uppbäras för tjänster eller allmänna anordningar, av vilka fastigheten drager nytta, kräver en hjälpregel. En sådan har meddelats i den till konventionen anslutna noteväxlingen, enligt vilken på sätt förut nämnts fastighetsskatten för brittiska konsulatfastigheter i Sverige skall återbäras i samma proportion som fastighetsskatten för den brittiska ambassaden i Stockholm. Med hänsyn till det sätt varpå sistnämnda

återbäring beräknas torde den svenska lagens krav på ömsesidighet i skattebehandlingen få anses tillgodosett. Det ävenledes i art. 15 innefattade stadgandet om att skatt icke skall utgå på transaktioner eller dokument rörande förvärv av fast egendom för konsulatändamål står icke i överensstämmelse med nu gällande svensk lagstiftning, eftersom enligt stämpelförordningen lagfartsstämpel skall erläggas även vid fastighetsförvärv av nu ifrågavarande slag. Det är emellertid att förutse, att förslag om ändring av stämpelförordningen i detta avseende kommer att framläggas vid en senare tidpunkt. I avvaktan på en sådan ändring av stämpelförordningen kan konventionen på svensk sida tillämpas i den formen, att belopp, som av Storbritannien kan komma att erläggas i lagfartsstämpel, restitueras av medel, som stå till utrikesdepartementets förfogande, vilket förfaringssätt tidigare i viss utsträckning kommit till användning med avseende på främmande makters inköp av beskicksningsfastigheter. På grund av vad sålunda anförts möter ur nu ifrågavarande synpunkt intet hinder mot att Sverige ratificerar konventionen.

De stadganden som innefattas i *artiklarna 16 och 17* gå icke utöver vad nuvarande finanslagstiftning medger, utom såtillvida att enligt flertalet svenska skatteförfattningar någon skattebefrielse icke är medgiven för konsulattjänstemän hos honorärkonsuler. Detta förhållande har beaktats genom att, såsom i det föregående nämnts, i den till konventionen anslutna noteväxlingen intagits en föreskrift om att vad som i art. 16 mom. 4 stadgas om allmän skattebefrielse för konsulattjänstemän icke äger tillämpning på konsulattjänstemän av nu nämnt slag. Beträffande avlöning från den utsändande staten gäller emellertid redan enligt det svensk-brittiska dubbelbeskattningsavtalet, att även nu ifrågavarande konsulattjänstemän äro fritagna från skattskyldighet, varför undantagsregeln i noteväxlingen icke behövt utsträckas att gälla jämväl art. 16 mom. 3.

Av stadgandena om allmänna konsulära uppgifter i *kap. V* är här främst att uppmärksamma bestämmelserna i *art. 19* om konsuls befogenheter med avseende på anhållen eller häktad medborgare i den utsändande staten. I artikeln föreskrives till en början, att vederbörande myndigheter omedelbart skola underrätta konsuln om anhållandet eller häktningen. Detta stadgandes absoluta utformning kan möjligen vara ägnat att ingiva en viss tveksamhet, med hänsyn till att det vid vissa typer av brott kan befinnas önskvärt att främmande makt icke omedelbart får kännedom om att ett visst anhållande ägt rum. Å andra sidan måste det, om frågan insattes i ett större sammanhang, anses vara av stort värde att principen om att konsuln omedelbart skall underrättas om anhållande eller häktning av en medborgare i den utsändande staten fastslås. Denna senare synpunkt synes mig avgörande. På grund härav finner jag, att ifrågavarande stadgande i konventionen bör godtagas.

I fortsättningen av art. 19 föreskrives bl. a., att konsuln skall äga rätt att enskilt samtala med den anhållne eller häktade. Detta stadgande kompletteras, som förut nämnts, av en föreskrift i det till konventionen anslutna

särskilda förhandlingsprotokollet, enligt vilken möjlighet finnes att i vissa fall inskränka konsuls rätt att i enskildhet samtala med den anhållne eller häktade. Med hänsyn härtill synes nu ifrågavarande bestämmelse i konventionen låta sig förena med hithörande stadganden i § 19 p. 28 i strafflagens promulgationsförordning och följaktligen kunna godtagas.

Beträffande stadgandena om utredning av dödsbon i *kap. VI* uppbäras dessa, såsom av den föregående redogörelsen framgått, av den grundläggande tanken att konsul i kraft av sin tjänst skall äga företräda en frånvarande intressent i ett dödsbo, vilken är medborgare i den utsändande staten, med samma verkan som om konsulen innehade fullmakt från denne. En dylik konstruktion kan måhända vid första påseendet synas främmande för svensk uppfattning. Emellertid är att märka, att en reglering av konsuls behörighet efter denna linje är av stor betydelse för de svenska konsulernas möjlighet att med avseende på dödsbon i Storbritannien tillvarataga frånvarande svenska arvingars rätt. Om en behörighet av ifrågavarande slag icke tillerkännes den svenske konsulen, kan han nämligen lätt bliva urståndsatt att omhändertaga dödsboutredningen eller eljest inverka på hur dödsboets förvaltning ordnas. Å andra sidan torde det icke bestå några svårigheter att på svensk sida godtaga den brittiske konsuls motsvarande behörighet. Förhållandet får nämligen uppfattas sålunda, att den brittiske konsulen äger en i brittisk lag grundad behörighet att företräda den frånvarande brittiske dödsbodelägaren, intill dess att denne låter sig företräda på annat sätt. Detta legala ställföreträderskap synes kunna utan vidare vinna erkännande vid boutredningar i Sverige. Såsom en olägenhet härav skulle visserligen kunna anmärkas, att den kontroll över hur bortovarande arvingars rätt tillvaratages som är förbunden med den svenska godeman-institutionen skulle i hithörande fall bortfalla, men denna lucka ankommer det på Storbritannien att utfylla genom lämpliga administrativa föreskrifter för de brittiska konsulernas tjänsteutövning i ifrågavarande hänseende. På grund av vad nu anförts finner jag den i *kap. VI* innefattade regleringen av konsuls behörighet med avseende på dödsboutredning vara ändamålsenlig och önskvärd även ur svensk synpunkt. Anmärkas må, att de sist i *art. 22* innefattade bestämmelserna om skyldighet för ortsmyndigheterna att tillställa brittisk konsul vissa uppgifter om dödsfall torde nödvändiggöra administrativa tillämpningsföreskrifter för domstolar och pastorsämbeten, liksom de förras uppmärksamhet i lämplig form synes böra fästas på konsuls ovannämnda behörighet att företräda frånvarande dödsbodelägare. Slutligen är i detta sammanhang att märka, att bestämmelserna i artikel 22 om konsuls behörighet att företräda bortovarande dödsbodelägare med medborgarskap i den utsändande staten äro avfattade med sikte på fall, då fråga är om en dödsbodelägare som är till namnet känd och som veterligen är i livet. Åt domstolspraxis i Sverige och Storbritannien får överlämnas att avgöra, vilken behörighet som blir att tillerkänna konsulen, då anledning finnes antaga, att i ett dödsbo finnes en delägare som är medborgare i den utsändande staten, men detta förhållande dock framstår såsom ovisst, t. ex.

emedan osäkerhet föreligger beträffande dödsbodelägarrens identitet eller beträffande frågan huruvida han alltså är i livet. I hithörande fall vill en naturlig lösning för Sveriges del förefalla vara, att konsuln erhåller ett vanligt förordnande att såsom god man bevaka den bortovarandes rätt i dödsboet. Särskilt må framhållas, att konventionen icke kan föranleda något avsteg från de i 9 kap. 1 och 2 §§ lagen om arv och 8 kap. 1 § lagen om testamente innefattade reglerna om preskription av bortovarandes och okända rätt till arv eller på grund av testamente.

Av stadgandena om sjöfart i *kap. VII* påkalla endast bestämmelserna om jurisdiktion i *art. 27* särskild uppmärksamhet. Beträffande tvister mellan befälhavare och besättning på fartyg hemmahörande i den utsändande staten om lön eller eljest om arbetsavtal föreskrives här, att territoriets domstolar icke skola upptaga sådana tvister utan att underrätta vederbörande konsul, samt att domstol skall vägra upptaga sådan tvist, därest konsul gör invändning häremot. Sedan gammalt gäller för den svenska rättens del, att tvist mellan befälhavare och sjöman på svenskt fartyg angående tjänsteförhållandet icke får dragas inför utländsk myndighet. Denna grundsats är för närvarande fastslagen i 43 § sjömanslagen. Även 1946 års sjömanskommitté har i sitt förslag till sjömanslag anslutit sig till principen. Detta framgår av att kommittén föreslagit, att sjöman, som drager tvist om tjänsteförhållandet inför utländsk myndighet, må av befälhavaren avskedas med omedelbar verkan. I belysning härav är det tydligen i överensstämmelse med svenska intressen att godtaga den i konventionen innefattade regleringen, som möjliggör för svensk konsul i Storbritannien att förhindra att process rörande tjänsteförhållande ombord på svenskt fartyg upptages vid brittisk domstol. Att stadgandet i fråga icke kunnat få en absolut utformning, som oberoende av konsuls invändning utesluter domstols behörighet, beror på särskilda förhållanden som föreligga med avseende på den brittiska rättsordningen i ifrågavarande hänseende. Såsom följd av konventionens antagande erfordras, att genom en särskild lagbestämmelse möjliggöres att tvist mellan befälhavare och besättning på brittiskt fartyg om tjänsteförhållande undantages från svensk domstols behörighet. Förslag härom kommer att framläggas i särskild proposition. Art 27 föreskriver vidare, att territoriets förvaltande och dömande myndigheter icke skola ingripa med anledning av att sjöman för disciplinbrott hålles i förvar ombord, under förutsättning att åtgärden står i överensstämmelse med den utsändande statens lagstiftning och icke är förenad med oförsvarlig stränghet eller omänsklighet. Ytterligare uttalas i artikeln, att de fördragsslutande parterna, utan att fränsäga sig domsrätten över brott som begås ombord på fartyg i territoriets hamnar eller territorialvatten, bekräfta att de godtaga den internationella sedvänja, enligt vilken territoriets myndigheter utom på begäran av konsul eller med dennes medgivande icke skola befatta sig med vad som tilldrager sig ombord på fartyget annat än för att upprätthålla lugnet och ordningen eller för att tillgodose den allmänna hälsovården och säkerheten och ej heller anställa åtal för brott, som begås ombord på fartyget,

med mindre dessa beröra lugnet eller säkerheten i hamnen eller territoriets lagstiftning rörande allmän hälsovård, invandring, säkerhet till sjöss, tull eller liknande ämnen, eller begås av eller mot andra personer än befälhavaren eller medlemmar av besättningen eller av eller mot medborgare i den mottagande staten, eller utgöra grova brott enligt definitionen i art. 2 mom. 9, d. v. s. i Sverige brott som kunna medföra frihetsstraff i fyra år eller däröver.

Nu återgivna bestämmelser i konventionen beröra frågor, som ej sällan äro av praktisk betydelse i de svenska hamnarna. Den i konventionen uppnådda regleringen av dessa spörsmål står i full överensstämmelse med den internationella rätten, sådan denna uppfattas i Sverige, och måste följaktligen hälsas med tillfredsställelse.

De allmänna bestämmelserna angående konsuls verksamhet i *kap. VIII* och slutbestämmelserna i *kap. IX* fordra icke några kommentarer utom i vad gäller den i *art. 36* innefattade förteckningen över tidigare internationella överenskommelser, som vid konventionens ikraftträdande skola upphöra att gälla. Här åsyftade bestämmelser motsvaras i konventionen av nya regler i samma ämnen utom i vad avser de mellan Sverige och Norge å ena sidan samt det Förenade Konungariket å den andra växlade ministeriella noterna av den 30 juli och den 4 augusti 1852 angående utlämnande, under förutsättning av ömsesidighet, av sjömän som rymt från endera fördragslutande partens fartyg i den andra partens hamnar. Anledningen till att någon bestämmelse i detta ämne icke upptagits i konventionen är, att det vid tiden för förhandlingarna angående konventionen icke befanns lämpligt att genom en konvention med främmande makt föregripa den reglering som i den blivande nya svenska sjömanslagen kunde komma att ske av frågan om fartygsbefälhavares rätt att med tvångsmedel återhämta avviken sjöman. Å andra sidan ansågs det vara anledning att i detta sammanhang upphäva den ålderdomliga överenskommelsen av år 1852 och därigenom öppna möjlighet för att träffa en ny överenskommelse i ämnet, för den händelse innehållet i den blivande nya sjömanslagen skulle göra detta önskvärt.

Som av den föregående redogörelsen framgår, behandlar konventionen en mångfald frågor, delvis av stor praktisk betydelse. Beträffande åtskilliga av de sålunda reglerade frågorna har rättsläget hittills varit oklart. Med hänsyn till Sveriges livliga förbindelser med Storbritannien, icke minst på sjöfartens område, får det i och för sig anses önskvärt, att i förhållandet mellan Sverige och Storbritannien kommer till stånd en så fullständig reglering som möjligt av konsulernas rättsliga ställning och deras befogenheter. På grund härav och då den föreliggande konventionen innefattar ändamålsenliga bestämmelser i de olika berörda frågorna och endast på några få, mindre väsentliga punkter nödvändiggör jämkning av gällande svensk lagstiftning, finner jag en reglering i enlighet med konventionen av hithörande frågor i förhållandet mellan Sverige och Storbritannien vara önskvärd. Det bör emellertid uppmärksammas, att konventionen skulle kunna tänkas erhålla åter-

verkningar i förhållandet mellan Sverige och tredje stat, gentemot vilken Sverige vore bundet genom en klausul om behandling såsom mest gynnad nation i något hänseende, som beröres av konventionen. I den mån konventionen härigenom skulle visa sig kunna giva upphov till olägenheter, få dessa undanröjas i särskild ordning, eventuellt genom uppsägning eller modifiering av ifrågavarande äldre internationella överenskommelser. Dessa böra i varje fall icke få hindra, att en i och för sig önskvärd reglering av förhållandet mellan Sverige och Storbritannien på nu förevarande område kommer till stånd. Anmärkas må för övrigt, att mellan Sverige och vissa stater, gentemot vilka Sverige är bundet av en mest gynnad nationsklausul på det konsulära området, icke för närvarande bestå några konsulära förbindelser, varför klausulen i förhållande till dessa stater är betydelselös.

Under återopande av det sålunda anförda får jag föreslå att den här bilagda svensk-brittiska konsularkonventionen måtte underställas riksdagen för godkännande och hemställer alltså

att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att godkänna att ratifikation sker av konventionen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställa förordnar Hans Majestät Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Gunnar Ljungdahl.

BILAGOR

**Konsularkonvention mellan Konungariket Sverige och Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-
Irland.**

Consular Convention between The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and The Kingdom of Sweden.

Hans Majestät Konungen av Sverige, och Hennes Majestät Drottningen av Storbritannien, Irland och De Brittiska Besittningarna hinsides Haven,

Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas; and His Majesty The King of Sweden;

vilka önska reglera den ställning som skall tillkomma vardera partens konsul-
suler inom den andra partens territorier,
hava beslutat avsluta en konsularkon-
vention och hava i dylikt syfte till sina
befullmäktigade utsett:

Being desirous of regulating the po-
sition of consular officers of one party
in the territories of the other;

Have decided to conclude a Consular
Convention and have appointed as their
Plenipotentiaries for this purpose:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin Minister för Utrikes Ärendena,
Hans Excellens Herr Östen Undén; och

Her Majesty The Queen of Great
Britain, Ireland and the British Do-
minions beyond the Seas (hereinafter
referred to as "Her Britannic Majesty");

Hennes Majestät Drottningen av Stor-
britannien, Irland och De Brittiska Be-
sittningarna hinsides Haven (här nedan
benämnd »Hennes Brittiska Majestät»);

For the United Kingdom of Great
Britain and Northern Ireland:

För Det Förenade Konungariket Stor-
britannien och Nord-Irland:

His Excellency Mr. Roger Bentham
Stevens, C. M. G., Her Britannic Majesty's
Ambassador Extraordinary and Pleni-
potentiary at Stockholm.

Hennes Brittiska Majestäts utomordent-
lige och befullmäktigade Ambassadör i
Stockholm M. Roger Bentham Stevens,
C. M. G.;

His Majesty The King of Sweden:
His Swedish Majesty's Minister for
Foreign Affairs, His Excellency Mr.
Östen Undén.

vilka, efter att hava delgivit varandra
sina fullmakter, som befunnits i god och
behörig form, överenskommit om föl-
jande:

Who, having communicated to each
other their respective full powers, which
were found in good and due form, have
agreed as follows:

KAPITEL I.

PART I.

Tillämpningsområde och definitioner.

Application and Definitions

Artikel 1.

Article 1

Denna konvention är tillämplig
1. såvitt gäller Hans Majestät Ko-
nungen av Sverige på Konungariket
Sverige; och

This Convention applies
(1) on the part of Her Britannic
Majesty, to the United Kingdom of
Great Britain and Northern Ireland,
and to all territories for whose inter-
national relations Her Government in
the United Kingdom are responsible;

2. såvitt gäller Hennes Brittiska Maje-
stätt på Det Förenade Konungariket
Storbritannien och Nord-Irland och på
alla territorier, för vilkas internationella
förbindelser hennes regering i Det För-
enade Konungariket är ansvarig.

(2) on the part of His Majesty The
King of Sweden, to the Kingdom of
Sweden.

Artikel 2.

I denna konvention förstås med

1. »utsändande stat», allt efter sammanhanget, den Höga Fördragsslutande Part som utnämnt konsuln, eller samtliga territorier tillhörande denna part, på vilka konventionen är tillämplig;

2. »mottagande stat», allt efter sammanhanget, den Höga Fördragsslutande Part inom vars territorier konsuln utövar den verksamhet som betingas av hans befattning, eller samtliga territorier tillhörande denna part, på vilka konventionen är tillämplig;

3. »territorium» varje del av den mottagande statens område, inom vilken en konsuls distrikt helt eller delvis är beläget och som i enlighet med föreskrifterna i artikel 35 har förklarats utgöra en territoriell enhet i vad avser samtliga eller vissa av konventionens artiklar;

4. »medborgare»,

a) i förhållande till Hans Majestät Konungen av Sverige, samtliga svenska medborgare, därunder, då det med hänsyn till sammanhanget är möjligt, inbegripna juridiska personer som bildats enligt svensk lag;

b) i förhållande till Hennes Brittiska Majestät, samtliga medborgare i Det Förenade Konungariket med kolonier, samtliga medborgare i Syd-Rhodesia och samtliga personer under brittiskt beskydd, därunder, då det med hänsyn till sammanhanget är möjligt, inbegripna juridiska personer som bildats enligt lagen i territorium, på vilket konventionen är tillämplig;

5. »fartyg», såvitt i kapitel VII gäller fartyg hemmahörande inom Hög Fördragsslutande Parts territorium, farkost som är registrerad i hamn belägen inom territorium tillhörande vederbörande Höga Fördragsslutande Part på vilket konventionen är tillämplig, samt, såvitt gäller övriga kapitel, varje farkost (dock icke örlogsfartyg), vare sig den är på så sätt registrerad eller icke;

Article 2

For the purpose of this Convention

(1) the term "sending state" means, according to the context, the High Contracting Party by whom the consular officer is appointed, or all the territories of that party to which the Convention applies;

(2) the term "receiving state" means, according to the context, the High Contracting Party within whose territories the consular officer exercises the functions required by his office, or all the territories of that party to which the Convention applies;

(3) the term "territory" means any part of the territories of the receiving state in which the whole or part of a consular officer's district is situated and which has been notified as constituting a territorial unit for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, in conformity with the provisions of Article 35 of the Convention;

(4) the term "nationals" means

(a) in relation to Her Britannic Majesty, all citizens of the United Kingdom and colonies, all citizens of Southern Rhodesia and all British protected persons including, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of any territory to which the Convention applies;

(b) in relation to His Majesty The King of Sweden, all Swedish citizens including, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of the Kingdom of Sweden;

(5) the term "vessel" of a High Contracting Party means, for the purpose of Part VII of the Convention, any ship or craft registered at a port in any of the territories of that High Contracting Party to which the Convention applies, and, for the purpose of the other parts of the Convention, the word "vessel" means any ship or craft not being a

6. »konsul» envar som av territoriets vederbörande myndigheter beviljats exekvatur eller annat erkännande (däri inbegripet interimistiskt erkännande) att tjänstgöra i egenskap av generalkonsul, konsul, vice konsul eller attaché. Konsul kan vara karriärkonsul (*consul missus*) eller honorärkonsul (*consul electus*);

7. »konsulattjänsteman» envar som icke är konsul och som är anställd vid konsulat i underordnad ställning, under förutsättning att hans namn i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 6 delgivits territoriets vederbörande myndigheter. Uttrycket inbegriper emellertid icke chaufför eller den som uteslutande är sysselsatt med husliga göromål inom konsulatets lokaler eller med underhåll av dessa;

8. »konsulatkansli» byggnad eller del av byggnad, som användes uteslutande för konsuls tjänsteverksamhet;

9. »grovt brott» i artiklarna 14 och 27 mom. 2.,

a) då fråga är om Konungariket Sverige, brott för vilket kan ådömas frihetsstraff i fyra år eller däröver;

b) då fråga är om territorium, som avses i artikel 1 mom. 2., brott för vilket kan ådömas fängelse i fem år eller däröver.

ship of war whether so registered or not;

(6) the term "consular officer" means any person who is granted an exequatur or other authorisation (including a provisional authorisation) to act in such capacity by the appropriate authorities of the territory; a consular officer may be a career officer (*consul missus*) or an honorary officer (*consul electus*);

(7) the term "consular employee" means any person, not being a consular officer, employed at a consulate for the performance of consular duties, provided that his name has been duly communicated in accordance with the provisions of Article 6 of the Convention to the appropriate authorities of the territory; the term does not, however, include drivers or any person employed solely on domestic duties at or in the upkeep of the consular premises;

(8) the term "consular office" means any building or part of a building which is occupied exclusively for the purposes of the official business of a consular officer;

(9) the term "grave offence" means, for the purpose of Articles 14 and 27 (2) of the Convention,

(a) in the case of any of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1 of the Convention, an offence for which a sentence of imprisonment for five years or over may be awarded;

(b) in the case of the Kingdom of Sweden, an offence for which a sentence of imprisonment for four years or over may be awarded.

KAPITEL II.

Tillsättning och distrikt.

Artikel 3.

1. Den utsändande staten må inom den mottagande statens territorier upprätta och bibehålla konsulat på ort, där tredje stat har konsulat, ävensom på annan ort, under förutsättning att den mottagande staten samtycker till att konsulat där upprättas. Det ankommer på den utsändande staten att avgöra,

PART II.

Appointments and Districts

Article 3

(1) The sending state may establish and maintain consulates in the territories of the receiving state at any place where any third state possesses a consulate and at any other place where the receiving state agrees to the establishment of a consulate. It shall be within the discretion of the sending state to

huruvida konsulat skall vara general-konsulat, konsulat, vicekonsulat eller konsularagentur.

2. Den utsändande staten skall hålla den mottagande staten underrättad om sina konsulats distrikt och äger, där ej annat följer av bestämmelserna under mom. 3. nedan, fastställa gränserna för dessa.

3. Den, mottagande staten äger motsätta sig, att konsulatdistrikt omfattar:

a) område, som icke ligger inom tredje stats konsulatdistrikt och icke är tillgängligt för tredje stats handelsrepresentanter;

b) område tillhörande tredje stat.

4. Konsul äger, sedan den mottagande staten underrättats, ombesörja konsulära förrättningar utom sitt konsulatdistrikt, med mindre den mottagande staten motsätter sig detta.

Artikel 4.

1. Den utsändande staten äger vid vart och ett av sina konsulat tillsätta konsul till det antal och av den tjänsteställning den finner lämpligt. Den utsändande staten skall skriftligen underrätta den mottagande staten då konsul tillsättes vid konsulat. Då fråga är om honorärkonsul, som är medborgare i den mottagande staten, äger denna stat begära, att dess samtycke till tillsättningen av sådan befattningshavare vid konsulat på förhand inhämtas på diplomatisk väg.

2. Exekvatur eller annat erkännande skall så snart som möjligt och kostnadsfritt beviljas av den mottagande staten, sedan denna mottagit konsuls fullmakt eller annat meddelande om tillsättningen. Vid behov skall interimistiskt erkännande lämnas i avvaktan på att exekvatur eller annat slutgiltigt erkännande beviljas.

3. Exekvatur eller annat erkännande skall icke vägras utan bärande skäl.

4. Den mottagande staten skall icke anses hava samtyckt till att konsul tjänstgör såsom sådan eller hava tillerkänt honom de förmåner som följa av bestämmelserna i denna konvention, förrän den

determine whether the consulate shall be a consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency.

(2) The sending state shall keep the receiving state informed of the district of each of its consulates and, subject to paragraph (3) of this Article, may prescribe the limits of these districts at its discretion.

(3) The receiving state shall have the right to object to the inclusion within a consular district

(a) of any area which is not within a consular district, and is not open to the Trade Commissioners or commercial representatives, of a third state;

(b) of any territory of a third state.

(4) A consular officer may, upon notification to the receiving state, perform consular functions outside his consular district, unless the receiving state objects.

Article 4

(1) The sending state may assign to any of its consulates consular officers of such number and rank as it may deem necessary. The sending state shall notify the receiving state in writing of the appointment of a consular officer to a consulate. In the case of honorary consular officers who are nationals of the receiving state the latter may require that its consent to the appointment of such officers to a consulate shall be obtained in advance through the diplomatic channel.

(2) The exequatur or other authorisation shall be granted as soon as possible and free of charge by the receiving state on presentation of the consular officer's commission or other notification of appointment. When necessary, a provisional authorisation shall be accorded, pending the grant of the exequatur or other authorisation.

(3) The exequatur or other authorisation shall not be refused without good cause.

(4) The receiving state shall not be deemed to have consented to a consular officer's acting as such, or to have extended to him the benefits of the provisions of this Convention, until the

mottagande staten beviljat honom exekvatur eller annat erkännande.

receiving state has granted him an exequatur or other authorisation.

Artikel 5.

Article 5

1. Den mottagande staten skall på begäran ofördröjligen underrätta sina vederbörande myndigheter om namnet på konsul, som är behörig att tjänstgöra enligt bestämmelserna i denna konvention.

(1) The receiving state shall upon request inform without delay its appropriate authorities of the name of any consular officer entitled to act under this Convention.

2. Såsom den utsändande statens officielle representant skall konsul av den mottagande statens samtliga myndigheter, med vilka han i tjänsten kommer i beröring, äga åtnjuta särskilt skydd och utmärkt hänsyn.

(2) As an official agent of the sending state, a consular officer shall be entitled to special protection and to the high consideration of all officials of the receiving state with whom he has official intercourse.

3. Den mottagande staten må återkalla konsuls exekvatur eller erkännande av annat slag, då hans uppträdande givit allvarlig anledning till klagomål.

(3) The receiving state may revoke the exequatur or other authorisation of a consular officer whose conduct has given serious cause for complaint.

Artikel 6.

Article 6

Den utsändande staten äger att vid sina konsulat anställa konsulattjänstemän i erforderligt antal, vilka må vara medborgare i den utsändande eller i den mottagande staten eller i en tredje stat. Konsul skall hålla territoriets regering underrättad om dessa tjänstemäns namn och adress. Det ankommer på territoriets regering att anvisa den myndighet till vilken sådan underrättelse skall givas.

The sending state shall be free to employ the necessary number of consular employees at its consulates, whether its own nationals or nationals of the receiving state or of a third state. Consular officers shall keep the government of the territory informed of the names and addresses of these employees. It will be for the government of the territory to designate the particular authority to whom this information is to be given.

Artikel 7.

Article 7

1. Konsul eller konsulattjänsteman må tillfälligt förordnas att övertaga de plikter vilka ålegat konsul, som avlidit eller som på grund av sjukdom, frånvaro eller av annat skäl är oförmögen att tjänstgöra. Sedan territoriets regering underrättats, äger sådan tillförordnad konsul fullgöra sagda plikter och åtnjuta de förmåner som stadgas i denna konvention, i avvaktan på att vederbörande konsul återinträder i tjänst eller att ny konsul tillsättes.

(1) A consular officer or employee may be assigned temporarily in an acting capacity to the duties of a consular officer who has died or is unable to act through illness, absence or other cause. Upon notification to the government of the territory, such acting officer may perform these duties and enjoy the benefits of the provisions of this Convention, pending the return to duty of the officer concerned or the appointment of a new consular officer.

2. Därest sålunda tillförordnad konsul är konsulattjänsteman, äger han icke på grund av förordnandet åtnjuta större privilegier beträffande skatt eller avgift utgående på eller med anledning av varuinförsel än de som redan må tillkomma honom.

(2) If such acting consular officer is a consular employee, he shall not be entitled by reason of such temporary assignment to any privileges in respect of taxes or duties imposed upon or by reason of importation greater than those to which he may already be entitled.

Artikel 8.

Den utsändande staten må, med den mottagande statens medgivande, för tjänstgöring vid konsulat, beläget på den ort där den mottagande statens centralregering har sitt säte, tilldela konsulatet en eller flera medlemmar av förstnämnda stats diplomatiska representation hos den mottagande staten. I sådant fall äro bestämmelserna i artikel 4 tillämpliga på dessa befattningshavares förordnande vid konsulatet. De skola i egenskap av tjänstgörande vid konsulatet och med avseende på fullgörandet av den konsulära tjänsten åtnjuta de förmåner och vara underkastade de skyldigheter som stadgas i denna konvention, utan att detta innebär någon inskränkning i de ytterligare personliga privilegier som må tillkomma dem såsom av den mottagande staten erkända diplomatiska tjänstemän.

Article 8

The sending state may, with the permission of the receiving state, assign to the work of a consulate situated at the seat of the central government of the receiving state one or more members of its diplomatic mission accredited to that state. In this event the provisions of Article 4 shall apply as regards their consular assignment. These officers shall, in their consular capacity and with regard to the performance of consular functions, be entitled to the benefits and be subject to the obligations of this Convention, without prejudice to any additional personal privileges to which they may be entitled if they are recognised also as diplomatic officers by the receiving state.

KAPITEL III.

Rättigheter och immunitet.

Artikel 9.

1. Med iakttagande av de villkor som må vara föreskrivna i territoriets lag äger den utsändande staten med användande av vilken som helst enligt territoriets lagstiftning medgiven upplåtelseform samt antingen i sitt eget namn eller i en eller flera fysiska eller juridiska personers namn, vilka företräda sagda stat, förvärva, innehava eller besitta mark, byggnader, delar av byggnader och fastighetstillbehör, belägna inom territoriet och som den utsändande staten behöver för konsulatlokaler, däri inbegripet karriärkonsuls ämbetsbostad. Därest enligt territoriets lag tillstånd av territoriets myndigheter erfordras för sådant förvärv, skall sådant tillstånd givas, under förutsättning att erforderliga formföreskrifter iakttagits.

2. Den utsändande staten äger rätt att för ändamål som avses under mom. 1. uppföra byggnader med tillbehör på

PART III.

Legal Rights and Immunities

Article 9

(1) The sending state may, in accordance with such conditions as may be prescribed by the law of the territory, acquire, hold and occupy, under any form of tenure which may exist under the laws of the territory, either in its own name or in the name of one or more natural or juridical persons acting on its behalf, land, buildings, parts of buildings and appurtenances situated in the territory and required by the sending state for the purposes of consular premises, including the official residence of a career consular officer. If, under the law of the territory, the permission of the authorities of the territory must be obtained as a prerequisite to any such acquisition, such permission shall be granted, provided that the necessary formalities have been complied with.

(2) The sending state shall have the right to erect, for the purposes referred to in paragraph (1) of this Article,

mark, som staten i fråga sålunda förvärvat.

3. Likväl gäller, att den utsändande staten icke är befriad från skyldigheten att efterleva byggnads- eller stadsplanbestämmelser eller restriktioner tillämpliga på område, varest mark, byggnader, delar av byggnader och fastighetstillhör, som omnämnas under mom. 1. och 2., äro belägna.

Artikel 10.

1. På konsulatbyggnads yttre inhägnad eller yttermur må anbringas den utsändande statens riksvapen eller annat dess statsemblem med lämplig inskrift på den utsändande statens officiella språk för att utmärka konsulatet. Den utsändande staten skall även äga rätt att anbringa sådant vapen eller statsemblem med inskrift på eller bredvid konsulatets ytterdörr.

2. Den utsändande statens flagga och konsulatflagga må hissas på konsulatet samt även, vid lämpliga tillfällen, på konsuls bostad. Konsul må dessutom anbringa den utsändande statens vapen eller emblem samt dess flagga och konsulatflagga på de fordon, fartyg och luftfartyg som han begagnar i sin tjänsteövning.

3. Polis eller annan myndighet inom territoriet må icke beträda konsulatkansli utan konsulatchefens medgivande eller, därest sådant medgivande ej kan erhållas, med mindre vederbörligt förordnande givits och tillstånd jämväl lämnats av Ministern för Utrikes Ärendena för Konungariket Sveriges vidkommande eller av the Secretary of State for Foreign Affairs för de i artikel 1 mom. 2. avsedda territoriernas vidkommande. Vederbörande konsuls medgivande skall förutsättas vara lämnat i händelse av brand eller annan svår olyckshändelse eller därest territoriets myndigheter hava skälig anledning antaga, att ett brott innefattande våldsgärning har begåtts, håller på att begås eller omedelbart förestår inom konsulatkansliet. Bestämmelserna i detta moment äro icke tillämpliga på konsulatkansli förestått av kon-

buildings and appurtenances on land which it has so acquired.

(3) It is understood that the sending state shall not be exempt from compliance with any building or town planning regulations or restrictions applicable to the area in which the land, buildings, parts of buildings and appurtenances referred to in paragraphs (1) and (2) of this Article are situated.

Article 10

(1) There may be placed, on the outer enclosure and outer wall of the building in which a consulate is installed, the coat-of-arms or national device of the sending state with an appropriate inscription designating the consulate in the official language of the sending state. It shall also be permitted to place such coat-of-arms or national device and inscription on or by the entrance door to the consulate.

(2) The flag of the sending state and its consular flag may be flown at the consulate and also, on suitable occasions, at the consular officer's residence. In addition, a consular officer may place the coat-of-arms or device and fly the flag of the sending state and its consular flag on the vehicles, vessels and aircraft which he employs in the exercise of his duties.

(3) A consular office shall not be entered by the police or other authorities of the territory except with the consent of the consular officer in charge, or, if such consent cannot be obtained, pursuant to appropriate writ or process and with the consent of the Secretary of State for Foreign Affairs in the case of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1, or of the Minister for Foreign Affairs in the case of the Kingdom of Sweden. The consent of such consular officer shall be assumed in the event of fire or other disaster or if the authorities of the territory have reasonable cause to believe that a crime of violence has been or is being or is about to be committed in the consular office. The provisions of this paragraph shall not apply to a consular office in the charge of a consular officer who is a

sul, som är medborgare i den mottagande staten eller som icke är medborgare i den utsändande staten.

4. Konsulat må icke brukas såsom fristad för någon som söker undfly de rättsvårdande myndigheterna. Därest konsul vägrar att efter lagenlig begäran av territoriets myndigheter utlämna person som nu sagts, åga myndigheterna, med iakttagande av bestämmelserna under mom. 3., om det är nödvändigt, beträda konsulatkansliet för att gripa vederbörande.

5. Vid beträdande eller undersökning av konsulatkansli jämlikt mom. 3. och 4. skall vederbörlig hänsyn tagas till konsulatarkivets i artikel 12 mom. 1. stadgade okränkbarhet.

6. Konsul må ej utnyttja de privilegier som enligt denna konvention tillagts konsulatkansli för något ändamål som icke sammanhänger med hans tjänsteutövning.

Artikel 11.

1. Mark, byggnader, delar av byggnader och fastighetstillbehör, däri inbegripet möbler och inredning, som innehavas uteslutande för de i artikel 9 mom. 1. angivna ändamålen, jämte konsulats fordon, fartyg och luftfartyg, skola icke vara underkastade militära rekvisitioner eller inkvarteringar. Sådan mark ävensom sådana byggnader, delar av byggnader och fastighetstillbehör åtnjuta däremot icke immunitet mot expropriation eller beslag för försvarsändamål eller för allmännyttigt ändamål i överensstämmelse med territoriets lagstiftning, men, därest det blir nödvändigt att vidtaga sådan åtgärd beträffande egendom av ifrågavarande slag, skall all hänsyn tagas för att undvika störning av den konsulära tjänsten.

2. Konsul eller konsullättjänsteman åtnjuter vidare, under förutsättning i vartdera fallet att han uppfyller de under mom. 5. nedan angivna villkoren, befrielse från militära rekvisitioner, pålagor eller inkvarteringar i vad avser hans bostad, möbler och husgeråd samt alla fordon, fartyg och luftfartyg i hans besittning. Detta privilegium må icke utvidgas till

national of the receiving state or who is not a national of the sending state.

(4) A consulate shall not be used to afford asylum to fugitives from justice. If a consular officer shall refuse to surrender a fugitive from justice on the lawful demand of the authorities of the territory, these authorities, subject to the provisions of paragraph (3) of this Article in regard to the consular office, may, if necessary, enter to apprehend the fugitive.

(5) Any entry into or search of a consular office pursuant to paragraphs (3) and (4) of this Article shall be conducted with due regard to the inviolability of the consular archives, as recognised in paragraph (1) of Article 12.

(6) A consular officer shall not take advantage of the privileges accorded to the consular office by this Convention for any purpose not connected with the exercise of his consular functions.

Article 11

(1) Land, buildings, parts of buildings and appurtenances, including the furniture and equipment thereof, held or occupied exclusively for the purposes referred to in paragraph (1) of Article 9, together with the vehicles, vessels and aircraft of a consulate, shall not be subject to military requisitions or billeting. Such land, buildings, parts of buildings and appurtenances shall not be immune from expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility in accordance with the laws of the territory, but, if it is necessary to take any such measure with regard to any such property, every consideration shall be shown to avoid interference with the performance of consular functions.

(2) In addition, a consular officer or employee, provided, in either case, that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article, his residence, furniture and other household articles, and all vehicles, vessels and aircraft held or possessed by him, shall enjoy exemption from all military requisitions, contributions or billeting.

att omfatta annan honom tillhörig egendom. Konsuls eller konsulattjänstemans bostad åtnjuter icke immunitet mot expropriation eller beslag för försvarsändamål eller för allmännyttigt ändamål i överensstämmelse med territoriets lagstiftning.

3. Vid expropriation eller beslag av konsulat, som äges av den utsändande staten eller för dess räkning under form av äganderätt innehaves av konsul eller konsulattjänsteman eller annan fysisk eller juridisk person, skall ersättning utgå för alla ägarintressen. Under konsulat inbegripes härvid all mark ävensom alla byggnader, delar av byggnader och fastighetstillbehör, som innehavas eller besittas uteslutande för något av de ändamål som avses i artikel 9 mom. 1. Ersättningen skall erläggas i en form, som med lätthet möjliggör dess förvandling till den utsändande statens mynt och överförande till denna stat, och utbetalningen skall ske efter den officiella säljkurs som är fördelaktigast för den utsändande staten vid den tidpunkt då egendomen exproprierades eller togs i beslag. Ersättningen skall utbetalas icke senare än tre månader från den dag då dess belopp slutligt fastställdes.

4. Konsul, under förutsättning att han icke är medborgare i den mottagande staten, ävensom konsulattjänsteman, under förutsättning att han uppfyller de under mom. 5. nedan angivna villkoren, åtnjuter befrielse från skyldighet att göra tjänst vid försvaret, polisen, förvaltningen eller såsom ledamot av jury.

5. De villkor till vilka hänvisas under mom. 2. och 4. äro, att vederbörande

a) är medborgare i den utsändande staten och icke är medborgare i den mottagande staten;

b) icke bedriver enskild förvärvsverksamhet inom territoriet; samt

c) icke var stadigvarande bosatt inom territoriet vid den tidpunkt då han förordnades att tjänstgöra vid konsulatet.

Artikel 12.

1. Konsulats arkiv och alla dess andra tjänstehandlingar skola alltid vara okränkbara, och territoriets myndighe-

This privilege shall not be extended to other property belonging to him. The residence of a consular officer or employee shall not be immune from expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility in accordance with the laws of the territory.

(3) Further, due compensation for expropriation or seizure, payable at the official selling rate of exchange most favourable to the sending state at the time when the property was expropriated or seized, in a form readily convertible into the currency of and transferable to the sending state, in respect of all proprietary interests in a consulate (including all land, buildings, parts of buildings and appurtenances, held or occupied exclusively for the purposes referred to in paragraph (1) of Article 9) owned by the sending state, or vested in a consular officer or employee or other natural or juridical person acting on behalf of the sending state, shall be paid not later than three months from the date on which the amount of compensation for expropriation or seizure has been finally fixed.

(4) A consular officer, provided that he is not a national of the receiving state, and also a consular employee, provided that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article, shall enjoy exemption from military, naval, air, police, administrative or jury service of every kind.

(5) The conditions referred to in paragraphs (2) and (4) of this Article are that the person concerned shall

(a) be a national of the sending state and not possess the nationality of the receiving state; and

(b) not be engaged in any private occupation for gain in the territory; and

(c) not have been ordinarily resident in the territory at the time of his appointment to the consulate.

Article 12

(1) The archives and all other official documents and papers of a consulate shall at all times be inviolable and the

ter må icke under någon förevändning undersöka eller kvarhålla dem.

§ 2. Sådana arkiv och tjänstehandlingar skola förvaras åtskilda från konsul och konsulatjänsteman tillhöriga handlingar, böcker eller korrespondens i andra ämnen. Detta innebär dock icke, att diplomatiska arkiv och tjänstehandlingar skola förvaras åtskilda från konsulära arkiv och tjänstehandlingar, därest konsulatkansli är beläget inom en beskicknings lokaler.

3. a) Karriärkonsul äger upprätthålla förbindelse med sin regering, med den beskickning under vilken han lyder och med andra den utsändande statens konsulat, som äro belägna inom samma territorium, genom post, telegraf, telefon och andra allmänna kommunikationsmedel samt äger avsända och mottaga tjänstekorrespondens i konsulär kurirsäck eller annan förseglad förpackning, som icke må innehålla annat än tjänstepost, och äger i båda fallen använda hemligt språk. Då endera av de Höga Fördragsslutande Parterna befinner sig i krig eller i överhängande krigsfara, må emellertid inskränkning göras i rätten att meddela sig med beskickningen, där est denna är belägen utom den mottagande statens territorium. Karriärkonsul äger tillika på enahanda sätt upprätthålla förbindelse med andra den utsändande statens beskickningar och konsulat ävensom med myndigheter inom denna stats övriga territorier, dock att denna rätt må inskränkas då endera av de Höga Fördragsslutande Parterna befinner sig i krig eller i överhängande krigsfara.

b) Frågan i vad mån bestämmelserna under a) skola utsträckas till honorärkonsuler kommer att regleras genom särskilda avtal, som tid efter annan komma att slutas mellan de Höga Fördragsslutande Parterna.

4. Konsulats under mom. 3. omnämnda tjänstepost skall vara okränkbar och territoriets myndigheter må icke undersöka eller kvarhålla densamma. I sagda moment nämnda säckar och förpackningar skola vara berättigade att åtnjuta samma behandling som den mot-

authorities of the territory may not under any pretext examine or detain any of them.

(2) Such archives and official documents and papers shall be kept separate from papers, books or correspondence of a consular officer or employee relating to other matters. This provision does not require the separation of diplomatic from consular archives and official papers when a consular office is situated on the premises of a diplomatic mission.

(3) (a) A career consular officer shall be entitled to communicate with his government, with his superintending diplomatic mission or with other consulates of the sending state which are situated in the same territory by post, telegraph, telephone and other public services, and may send and receive official correspondence by sealed consular pouches and bags which shall contain nothing but such official correspondence, and may, in both cases, use secret language. When, however, either High Contracting Party is at war, or is confronted with imminent risk of war, such right of communication and correspondence with the superintending diplomatic mission, if the latter is situated outside the territories of the receiving state, may be restricted. A career consular officer may, in addition, similarly communicate and correspond with other diplomatic missions and consulates of the sending state or with the authorities of other territories of that state, provided that, when either High Contracting Party is at war, or is confronted with imminent risk of war, this extended right may be restricted.

(b) In the case of honorary consular officers, the application of the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph will be regulated by special arrangements to be made from time to time between the High Contracting Parties.

(4) The official consular correspondence referred to in paragraph (3) of this Article shall be inviolable and the authorities of the territory shall not examine or detain it. The pouches and bags referred to in the said paragraph shall be entitled to receive the same treatment

tagande staten låter komma den utsändande statens diplomatiska kurirpost till del.

5. Konsul eller konsulattjänsteman äger rätt att avslå begäran från domstol eller myndighet i territoriet att han skall förete handling ur konsulatets arkiv eller annan tjänstehandling eller att han skall avlägga vittnesmål rörande något som ligger inom ramen för hans tjänsteåligganden. Sådan begäran skall likväl villfaras i rättsvärdens intresse, därest så, enligt tjänstgörande konsulatchefens bedömning, är möjligt utan förfång för den utsändande statens intressen.

6. Konsul äger även vägra att såsom sakkunnig uttala sig om innehållet i den utsändande statens lag.

Artikel 13.

1. Konsul eller konsulattjänsteman må icke införa den mottagande statens domstolar ställas till svars för handlingar i tjänsten, som enligt den internationella rätten ligga inom området för konsuls uppgifter, med mindre den utsändande staten genom sin diplomatiska representant begär eller samtycker till rättegången.

2. Likväl gäller, att bestämmelserna under mom. 1. icke utesluta att konsul eller konsulattjänsteman åläggas att svara i civilmål, som härrör ur ett av honom slutet avtal, vari han icke uttryckligen angivit sig uppträda såsom ombud för sin regering och beträffande vilket motparten räknat med ett fullgörande av honom personligen. Vidare gäller, att konsul eller konsulattjänsteman icke må på grund av bestämmelserna i artikel 12 mom. 5. vägra att förete handling eller att avgiva utsaga rörande sådant avtal.

3. Konsul eller konsulattjänsteman må åläggas att avlägga vittnesmål i civil- eller brottmål, med de undantag som stadgas i artikel 12 mom. 5. och 6. Myndigheten eller domstolen, som begär hans vittnesmål, skall vidtaga alla skäligen åtgärder för att undvika att hans tjänsteutövning störes. Då fråga är om konsul, som icke är medborgare i den mottagande staten, skall myndigheten eller domstolen, i den mån det är till-

as is accorded by the receiving state to the diplomatic bags of the sending state.

(5) A consular officer or employee shall be entitled to refuse a request from the courts or authorities of the territory to produce any documents from his archives or other official papers or to give evidence relating to matters within the scope of his official duties. Such a request shall, however, be complied with in the interests of justice if, in the judgment of the consular officer in charge, it is possible to do so without prejudice to the interests of the sending state.

(6) A consular officer shall also be entitled to decline to give evidence as an expert witness with regard to the laws of the sending state.

Article 13

(1) A consular officer or employee shall not be liable, in proceedings in the courts of the receiving state, in respect of acts performed in his official capacity, falling within the functions of a consular officer under international law, unless the sending state requests or assents to the proceedings through its diplomatic representative.

(2) It is understood that the provisions of paragraph (1) of this Article do not preclude a consular officer or employee from being held liable in a civil action arising out of a contract concluded by him in which he did not expressly contract as agent for his government and in which the other party looked to him personally for performance, and that the provisions of paragraph (5) of Article 12 do not entitle a consular officer or employee to refuse to produce any document or to give evidence relating to such a contract.

(3) A consular officer or employee may be required to give testimony in either a civil or a criminal case, except as provided for in paragraphs (5) and (6) of Article 12. The authority or court requiring his testimony shall take all reasonable steps to avoid interference with the performance of his official duties. In the case of a consular officer who is not a national of the receiving state, the authority or court

låtligt och möjligt, låta upptaga sådant vittnesmål, muntligen eller skriftligen, på hans ämbetsrum eller i hans bostad.

4. Samtliga motorfordon, fartyg och luftfartyg, som tillhöra den utsändande staten och brukas för konsulats, konsuls eller konsulattjänstemans räkning, och likaså motorfordon, fartyg och luftfartyg, som tillhöra konsul eller konsulattjänsteman, skola, i den mån så erfordras enligt territoriets lagstiftning, vara trafikförsäkrade i vad avser skada som vållas tredje man. Talan av tredje man rörande sådan skada skall anses vara en talan, som medför skyldighet att ingå i svaromål enligt bestämmelserna under mom. 2. Konsul eller konsulattjänsteman må icke på grund av bestämmelserna i artikel 12 mom. 5. vägra att förete handling eller att avgiva utsaga i samband med sådan talan.

5. Så länge karriärkonsul innehar exekvatur eller annat erkännande, skall han jämte sin hustru och de hans underåriga barn som bo hos honom icke vara underkastad i territoriet gällande lagstiftning rörande registrering av utlänningar och uppehållstillstånd samt må icke utvisas.

Artikel 14.

Med mindre den utsändande staten så begär eller samtycker därtill, må karriärkonsul icke inom territorium tillhörande den mottagande staten hållas i häkte i avbidan på eller under rättegång rörande handling, som han begått utom tjänsten, såvida han icke anklagas för grovt brott enligt definitionen i artikel 2 mom. 9.

KAPITEL IV.

Finansiella privilegier.

Artikel 15.

Den utsändande staten, eller fysisk eller juridisk person som företräder densamma, skall inom territoriet vara befriad från skyldighet att utgöra skatt eller liknande påлага (vare sig statlig, kommunal eller annan), som utgår på

shall, wherever permissible and possible, arrange for the taking of such testimony, orally or in writing, at his office or residence.

(4) All motor vehicles, vessels and aircraft owned by the sending state and used for the purposes of a consulate or for the purposes of a consular officer or employee, and likewise all motor vehicles, vessels and aircraft owned by a consular officer or employee shall, in conformity with the law of the territory, be insured by policies against third party risks. Any action by a third party in respect of any such risk shall be deemed to be an action involving liability as set out in paragraph (2) of this Article, and the provisions of paragraph (5) of Article 12 shall not entitle a consular officer or employee to refuse to produce any document or to give evidence in connexion with such an action.

(5) While he continues to hold his exequatur or other authorisation, a career consular officer, together with his wife and minor children residing with him, shall be exempt from the requirements of the laws of the territory with regard to the registration of foreigners and permission to reside, and shall not be subject to deportation.

Article 14

Except at the request or with the consent of the sending state a career consular officer shall not be subjected in any territory of the receiving state to detention in custody pending trial, in respect of acts performed otherwise than in his official capacity, unless he is accused of a grave offence as defined in Article 2 (9) of this Convention.

PART IV.

Financial Privileges

Article 15

The sending state or any natural or juridical person acting on its behalf shall, in the territory, be exempt from all taxes or other similar charges of any kind (national, state, provincial, municipal or other) in respect of

a) ägande eller innehav av mark, byggnader, delar av byggnader eller fastighetstillbehör, som brukas uteslutande för ändamål som avses i artikel 9 mom. 1., med undantag för skatt eller annan påлага, som uppbäres för tjänster eller allmänna anordningar på platsen, i den mån sagda egendom drager fördel av dessa;

b) transaktioner eller dokument rörande förvärv av fast egendom för sagda ändamål;

c) ägande, innehav eller nyttjande av lös egendom, som brukas för konsulära ändamål.

(a) the ownership or occupation of land, buildings, parts of buildings or appurtenances used exclusively for the purposes referred to in paragraph (1) of Article 9 of this Convention, except taxes or other assessments levied for services or for local public improvements by which, and to the extent that, the said premises are benefited;

(b) transactions or instruments relating to the acquisition of immovable property for the said purposes;

(c) the ownership, possession or use of movable property for consular purposes.

Artikel 16.

1. a) Varken den mottagande staten eller någon dess delstat, provins, kommun eller efter annan indelningsgrund bestämd del därav äger inom territoriet pålägga eller uppbära skatt eller liknande påлага på avgifter, som för den utsändande statens räkning uppbäras som ersättning för konsulära tjänsteåtgärder eller på kvitton på sådana avgifter.

b) Den utsändande staten, dess konsulter och konsulattjänstemän skola inom territoriet vara befriade från skyldighet att för åtgärd, som i tjänsten utföres av konsul eller konsulattjänsteman, utgöra skatt eller liknande påлага, som påföres eller uppbäres av den mottagande staten eller någon dess delstat, provins, kommun eller efter annan indelningsgrund bestämd del därav. Denna befrielse gäller icke skatt eller liknande påлага, som enligt lag åvilar annan person, även om bördan därav kan övervältras på den utsändande staten, konsulen eller konsulattjänstemannen.

2. Varken den mottagande staten eller någon dess delstat, provins, kommun eller efter annan indelningsgrund bestämd del därav äger inom territoriet pålägga eller uppbära skatt eller liknande påлага på lön, arvode eller annan ersättning, som konsul av den utsändande staten erhåller i vederlag för tjänstgöringen som konsul.

3. Bestämmelserna under mom. 2. äro även tillämpliga på lön, arvode eller an-

Article 16

(1) (a) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of fees received on behalf of the sending state in compensation for consular services, or in respect of any receipt given for the payment of such fees.

(b) The sending state or a consular officer or employee thereof shall be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind imposed or collected by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of acts performed in the course of the officer's or employee's official functions. This exemption shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the sending state or the consular officer or employee.

(2) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of the official emoluments, salary, wages or allowances received as compensation for his consular services by a consular officer.

(3) The provisions of paragraph (2) of this Article shall also apply to the offi-

nan ersättning, som konsulattjänsteman uppbär i vederlag för tjänstgöring vid konsulat, dock under förutsättning att han är medborgare i den utsändande staten och icke är medborgare i den mottagande staten.

4. Karriärkonsul och konsulattjänsteman skola vidare, med undantag för vad som stadgas under mom. 5. nedan, inom territoriet vara befriade från skyldighet att utgöra skatt eller liknande påлага, som påföres eller uppbäres eller kan komma att påföras eller uppbäras av den mottagande staten eller någon dess delstat, provins, kommun eller efter annan indelningsgrund bestämd del därav och som icke är skatt eller avgift, utgående på eller med anledning av varuinförsel till territoriet, beträffande vilket slag av skatt eller avgift frågan om befrielse behandlas uteslutande i artikel 17. Vad nu sagts gäller likväl endast under förutsättning att konsuln eller konsulattjänstemannen ifråga

a) icke är medborgare i den mottagande staten;

b) icke bedriver enskild förvärvsverksamhet inom territoriet; samt

c) är fast anställd i den utsändande statens tjänst eller, därest så icke är fallet, icke var stadigvarande bosatt inom territoriet vid den tidpunkt då han förordnades att tjänstgöra vid konsulatet.

5. a) Bestämmelserna under mom. 4. äro endast tillämpliga på skatter eller liknande pålagor, som, i frånvaro av skattebefrielse enligt denna artikel, skulle enligt lag åvila konsuln eller konsulattjänstemannen. De äro icke tillämpliga på skatter eller liknande pålagor, som enligt lag åvila annan person, även om bördan därav kan övervältras på konsuln eller konsulattjänstemannen. Där- est emellertid inkomst från källa utanför territoriet tillkommer konsul eller konsulattjänsteman, men inkomsten till honom utbetalas eller för hans räkning uppbäres av bank eller annat ombud inom territoriet, som har att avdraga inkomstskatt vid utbetalning av inkomsten samt redovisa den på så sätt avdragna skatten, skall konsuln eller

cial emoluments, salary, wages or allowances received by a consular employee as compensation for his services at a consulate, provided that such consular employee is a national of the sending state and not a national of the receiving state.

(4) A career consular officer or consular employee shall, in addition, except as provided in paragraph (5) of this Article, be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind which are or may be imposed or collected by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, other than taxes or duties imposed upon or by reason of importation into the territory, exemption from which is dealt with exclusively in Article 17, provided that such officer or employee is

(a) not a national of the receiving state; and

(b) not engaged in private occupation for gain in the territory; and

(c) a permanent employee of the sending state, or if not a permanent employee thereof, was not ordinarily resident in the territory at the time of his appointment to the consulate.

(5) (a) The provisions of paragraph (4) of this Article shall apply only to taxes or other similar charges in respect of which the consular officer or employee would, in the absence of the exemption provided by this Article, be the person legally liable, and shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the consular officer or employee. If, however, a consular officer or employee is entitled to income from sources outside the territory but that income is payable to him or collected on his behalf, by a banker or other agent within the territory who is required to deduct income tax on pay-

konsulattjänstemannen äga rätt till återbäring av den sålunda avdragna skatten.

b) Bestämmelserna under mom. 4. äro icke tillämpliga på

i. skatt, som påläggas eller uppbäres på ägande eller innehav av fast egendom belägen inom territoriet;

ii. skatt på inkomst från källa inom territoriet;

iii. skatt, som påläggas eller uppbäres på ägande av kapital nedlagt i kommersiellt företag inom territoriet eller på vinst som uppstår vid realisation av sådan investering eller vid försäljning av fast egendom inom territoriet;

iv. skatt, som inom territoriet påläggas eller uppbäres på egendom, som ärvs eller förvärfvas på grund av testamente, vare sig konsuln eller konsulattjänstemannen är den person som avlider eller den person som förvärfvar egendomen;

v. skatt på rättshandlingar eller dokument rörande sådana, såsom skatt på försäljning eller överlåtelse av penningar eller egendom, eller stämpelavgifter i samband därmed;

vi. accis, konsumtionsskatt eller annan liknande skatt, varunder dock icke skall anses ingå skatt som påläggas eller uppbäres på ägande, nyttjande eller drift av fordon, fartyg, luftfartyg, radio- eller televisionsapparat eller på egendom, som införes i territoriet i överensstämmelse med vad som stadgas i artikel 17.

Artikel 17.

1. Möbler, husgeråd, förnödenheter, byggnadsmaterial och andra föremål, inbegripet fordon, fartyg och luftfartyg avsedda för konsulära tjänsteändamål må införas till territoriet utan att beläggas med skatt eller avgift utgående på eller med anledning av sådan införsel.

2. Karriärkonsul äger, under förutsättning att han uppfyller de i artikel 16 mom. 4. stadgade villkoren, till territoriet införa resgods, flyttgods och andra före-

ment of the income and to account for the tax so deducted, the consular officer or employee shall be entitled to repayment of the tax so deducted.

(b) The provisions of paragraph (4) shall not apply to

(i) taxes imposed or collected on the ownership or occupation of immovable property situated within the territory;

(ii) taxes on income derived from sources within the territory;

(iii) taxes imposed or collected on the ownership of capital invested in any commercial enterprise within the territory, or on profits arising from the sale of any such interest or from the sale of immovable property situated within the territory;

(iv) taxes imposed or collected within the territory on the passing of property on death, whether the consular officer or employee is the person who dies or the person to whom the property passes on death;

(v) taxes on transactions or instruments effecting transactions, such as taxes on the sale or transfer of money or property, or stamp duties imposed or collected in connexion therewith;

(vi) excise, consumption or other similar taxes, which shall not be deemed to include any such tax imposed or collected on the ownership, use or operation of vehicles, vessels or aircraft, or of any wireless or television set or on articles imported into the territory in accordance with the provisions of Article 17.

Article 17

(1) All furniture, equipment, supplies, building materials and other articles, including vehicles, vessels and aircraft, intended for the official purposes of a consulate shall be permitted entry into the territory free of all taxes or duties imposed upon or by reason of importation.

(2) Baggage and effects and other articles, including vehicles, vessels and aircraft, imported into the territory by a career consular officer, provided that

mål, inbegripet fordon, fartyg och luftfartyg, avsedda att brukas uteslutande av honom själv och av familjemedlemmar, som tillhöra hans hushåll, utan att egendomen belägges med skatt eller avgift (vare sig statlig, kommunal eller annan) utgående på eller med anledning av sådan införsel. Denna befrielse skall gälla såväl då egendomen åtföljer konsulen vare sig vid hans första ankomst till tjänstgöringsorten eller vid senare inresor dit som då egendomen, efter konsulns tillträde av sin befattning, sändes till honom och införes under den tid han innehar sin befattning.

3. Likväl gäller, att

a) den mottagande staten äger såsom villkor för att bevilja den befrielse som stadgas i denna artikel fordra, att meddelande lämnas om införsel eller återutförsel av den berörda egendomen på sätt, som den mottagande staten må föreskriva;

b) när den befrielse som stadgas i denna artikel avser föremål, som införes enbart för tjänstebruk eller för personligt bruk, denna icke omfattar bland annat föremål, vilka införes till nytta för andra eller som äro avsedda för försäljning eller för andra kommersiella ändamål. Föremål, som införes såsom handelsprover uteslutande för att utställas inom konsulat och därefter återutföres eller förstöras, skola emellertid icke anses uteslutna från den befrielse som stadgas i denna artikel;

c) den mottagande staten äger föreskriva, att den befrielse som stadgas i denna artikel icke skall gälla produkter, som odlats, framställts eller tillverkats inom territoriet, och som utförts därifrån utan erläggande av eller mot återbetalning av skatter eller avgifter, som skulle hava erlagts, därest sådan utförsel icke ägt rum;

d) intet i denna artikel får tolkas såsom innefattande tillstånd att till territoriet införa vara, som enligt uttrycklig bestämmelse i lag är underkastad införselsförbud.

he fulfils the conditions specified in paragraph (4) of Article 16, exclusively for his personal use or the use of members of his family forming part of his household, shall be exempt from all taxes or duties (national, state, provincial, municipal or other) imposed upon or by reason of importation, whether accompanying him to his consular post, either upon first arrival or upon subsequent arrivals, or subsequently consigned to him at his post and imported at any time while he is assigned to such post.

(3) It is, however, understood that

(a) the receiving state may, as a condition to the granting of the exemption provided in this Article, require that a notification of any importation or re-exportation be given in such manner as it may prescribe;

(b) the exemption provided in this Article, being in respect of articles imported for official or personal use only, does not extend to, *inter alia*, articles imported as an accommodation to others or for sale or for other commercial purposes. However, articles imported as samples of commercial products solely for display within a consulate and subsequently re-exported or destroyed shall not be regarded as excluded from the exemption provided in this Article;

(c) the receiving state may determine that the exemption provided in this Article does not apply in respect of articles grown, produced or manufactured in the territory which have been exported therefrom without payment of or upon repayment of taxes or duties which would have been chargeable but for such exportation;

(d) nothing herein shall be construed so as to permit the entry into the territory of any article the importation of which is specifically prohibited by law.

KAPITEL V.

PART V.

Allmänna konsulära uppgifter.

General Consular Functions

Artikel 18.

Article 18

1. Konsul må inom sitt distrikt

(1) A consular officer may, within his district,

a) besöka, meddela sig med och giva råd till den som är medborgare i den utsändande staten;

(a) interview, communicate with and advise any national of the sending state;

b) utreda inträffad händelse som berör sådan medborgares intressen;

(b) inquire into any incidents which have occurred affecting the interests of any such national;

c) bistå sådan medborgare vid förhandlingar inför eller i mellanhavanden med territoriets myndigheter, vid behov ombesörja rättshjälp åt honom samt inför nämnda myndigheter, på deras begäran eller med deras samtycke, biträda såsom tolk för honom eller utse annan sådan åt honom.

(c) assist any such national in proceedings before or in relations with the authorities of the territory, arrange for legal assistance for him, where necessary, and act as interpreter on his behalf, or appoint an interpreter so to act, before the said authorities, at their request or with their consent.

2. Konsul äger för att skydda den utsändande statens medborgare, deras egendom och intressen hänvända sig till och skriftväxla med vederbörande myndigheter i sitt distrikt och med vederbörande departement inom territoriets centralförvaltning. Han äger dock icke skriftväxla med eller göra diplomatiska framställningar hos Kungl. Utrikesdepartementet respektive the Foreign Office utom i frånvaro av diplomatisk representant för den utsändande staten. Då framställning göres skriftligen, må vederbörande myndighet eller regeringsdepartement fordra, att konsuln vid framställningen fogar översättning till landets officiella språk.

(2) For the purpose of the protection of the nationals of the sending state and their property and interests, a consular officer shall be entitled to apply to and correspond with the appropriate authorities within his district and the appropriate departments of the central government of the territory. He shall not, however, be entitled to correspond with or to make diplomatic claims to the Foreign Office or the Ministry for Foreign Affairs, as the case may be, except in the absence of any diplomatic representative of the sending state. When any such representations are made in writing, a consular officer may be required by the authority or department concerned to attach a translation into the official language of the territory.

3. Medborgare i den utsändande staten skall städse äga rätt att meddela sig med vederbörande konsul och att, med mindre han lagligen är berövad sin frihet, besöka honom på konsulatet.

(3) A national of the sending state shall have the right at all times to communicate with the appropriate consular officer and, unless subject to lawful detention, to visit him at his consulate.

Artikel 19.

Article 19

⁷ 1. Konsul skall omedelbart av vederbörande myndigheter inom territoriet underrättas, då medborgare i den ut-

(1) A consular officer shall be informed immediately by the appropriate authorities of the territory when any

sändande staten inom konsulns distrikt anhålles eller häktas i avvaktan på rättegång eller på annat sätt berövas sin frihet.

2. Konsul skall tillåtas att utan dröjsmål besöka, enskilt samtala med samt ombesörja rättshjälp åt medborgare i den utsändande staten, som sålunda är anhållen, häktad eller eljest berövad sin frihet för rättsförhandlingar eller förhör eller som äger rätt att fullfölja talan i sin sak enligt de för ordinära rättsmedel gällande bestämmelserna om den tid inom vilken talan må fullföljas. Meddelande från sådan medborgare till konsulen skall utan dröjsmål vidarebefordras av territoriets myndigheter.

3. Efter anmälan hos vederbörande myndighet äger konsul, utan att detta innebär någon inskränkning i bestämmelserna under mom. 2., rätt att besöka medborgare i den utsändande staten, som inom hans distrikt är berövad sin frihet för att avtjäna frihetsstraff. Sådant besök skall ske under iakttagande av de föreskrifter som gälla för den anstalt där fången är intagen. Emellertid skola sådana föreskrifter medgiva konsul skäligen möjlighet att träffa och samtala med medborgare i den utsändande staten.

Artikel 20.

Konsul äger inom sitt distrikt främja den utsändande statens intressen på handelns, konstens, vetenskapens, yrkeslivets och undervisningens områden.

Artikel 21.

Konsul äger inom sitt distrikt

1. a) upptaga förklaring, som må vara föreskriven i den utsändande statens medborgarskapslagstiftning;

b) sända meddelande till och mottaga anmälan från medborgare i den utsändande staten, i fall då så må vara föreskrivet i den utsändande statens lag-

national of the sending state is confined in prison awaiting trial or is otherwise detained in custody within his district.

(2) A consular officer shall be permitted to visit without delay, to converse privately with and to arrange legal representation for, any national of the sending state who is so confined or detained for the purpose of any proceedings or interrogations or who is entitled to appeal under the ordinary rules as to the time within which an appeal may be made. Any communication from such a national to the consular officer shall be forwarded without delay by the authorities of the territory.

(3) Without prejudice to the provisions of paragraph (2) of this Article, when a national of the sending state is detained in custody in pursuance of his sentence, the consular officer within whose district he is detained shall, upon notification to the appropriate authority, have the right to visit him. Any such visit shall be conducted in accordance with the regulations in force in the institution in which he is detained, it being understood, however, that such regulations shall permit reasonable access to and opportunity of conversing with such national.

Article 20

A consular officer may, within his district, further the commercial, artistic, scientific, professional and educational interests of the sending state.

Article 21

A consular officer may, within his district,

(1) (a) receive such declarations as may be required to be made under the nationality laws of the sending state;

(b) issue such notices to, and receive such declarations from, a national of the sending state as may be required under the laws of the sending state with regard

stiftning angående medborgerlig tjänsteplikt;

c) registrera födelser och dödsfall bland medborgare i den utsändande staten ävensom vigslar, som förrättats enligt territoriets lagstiftning i fall då åtminstone den ene av kontrahenterna är medborgare i den utsändande staten. Likväl gäller, att sådan konsulsregistrering av födelse, dödsfall eller vigsel i intet hänseende fritager enskild person från skyldighet, som enligt territoriets lagstiftning må föreligga i fråga om anmälan och registrering av födelse, dödsfall eller giftermål hos territoriets myndigheter;

d) utfärda pass och resedokument för medborgare i den utsändande staten samt utställa viseringar och andra vederbörliga handlingar för personer, som önska inresa i den utsändande staten;

e) utfärda ursprungs- och intressecertifikat rörande varor och avsedda att användas i den utsändande staten;

f) delgiva domstolshandlingar och upptaga bevis åt domstol i den utsändande staten i den form som må medgivas enligt särskild överenskommelse härom mellan de Höga Fördragsslutande Parterna eller som eljest icke strider mot territoriets lagstiftning;

2. upprätta och mottaga förklaringar samt legalisera, bestyrka eller bevitna underskrifter och handlingar, översätta handlingar och vidtaga andra notariella åtgärder beträffande handlingar, då sådan åtgärd, oavsett av vilken nationalitet sökanden är, begäres för att åberopas i den utsändande staten eller eljest i enlighet med dennas gällande lag. Ed eller försäkran må upptagas, om så är föreskrivet enligt sagda lag. Konsul må även vidtaga nu nämnda åtgärder beträffande handling, vars upprättande av medborgare i den utsändande staten begäres för att användas annorstädes än i denna stat. Likväl gäller, att denna bestämmelse icke medför någon skyldighet för den mottagande statens myndigheter att erkänna giltigheten av notariella och andra åtgärder avsedda i förevarande

to compulsory national service;

(c) register the birth or death of a national of the sending state and record a marriage celebrated under the laws of the territory, provided that at least one of the parties is a national of the sending state, but it is understood that such consular registration of a birth or death or the recording by a consular officer of such a marriage in no way exempts a private person from any obligation under the laws of the territory with regard to the notification and registration of births, deaths or marriages with the authorities of the territory;

(d) issue passports and travel documents to nationals of the sending state and grant visas and other appropriate documents to persons seeking entry into the sending state;

(e) issue, with regard to goods, certificates of origin and interest for use in the sending state;

(f) serve judicial documents or take evidence on behalf of courts of the sending state in a manner permitted under special arrangements on this subject between the High Contracting Parties or otherwise not inconsistent with the laws of the territory;

(2) draw up and receive declarations, and legalise, authenticate or certify signatures or documents, translate documents and perform other notarial acts in connexion with documents in any case where these services are required by a person of any nationality for use in the sending state or under the law in force in the sending state. If under that law the administration of an oath or affirmation is required, such oath or affirmation may be administered. A consular officer may also perform these functions in connexion with documents required by a national of the sending state for use elsewhere than in the sending state, but it is understood that this provision involves no obligation on the authorities of the receiving state to recognise the validity of such notarial and other acts,

moment, som vidtagits av konsul beträffande handlingar, vilka erfordras enligt den mottagande statens lagstiftning.

referred to in this paragraph, performed by a consular officer in connexion with documents required under the laws of the receiving state.

KAPITEL VI.

Utredning av dödsbon.

Artikel 22.

1. Då avliden person efterlämnar egendom i territoriet samt medborgare i den utsändande staten, som icke är bosatt inom territoriet och icke är där rättsligen företrädd, har rätt till eller reser anspråk på egendomen eller del därav (till exempel i egenskap av testamentsexekutor eller testamentstagare eller arvinge enligt lag), är konsul, inom vars distrikt dödsboet utredes eller, om någon dödsboutredning icke inletts, egendomen finnes, behörig att företräda medborgaren i den utsändande staten i vad avser dennes rätt i dödsboet eller till egendomen, såsom om giltig fullmakt av honom hade utställts för konsuln. Därest medborgaren i den utsändande staten senare blir rättsligen företrädd inom territoriet, kommer konsuln i samma ställning som om han tidigare innehaft en fullmakt, vilken upphört att gälla från den tidpunkt då han under rättades om att vederbörande är på annat sätt rättsligen företrädd eller, för det fall att konsuln redan erhållit bemyndigande enligt bestämmelserna under mom. 3. nedan, från den tidpunkt då bemyndigande i stället meddelades medborgaren i den utsändande staten på begäran av honom själv eller av hans rättslige ställföreträdare.

2. Bestämmelserna under mom. 1. äro tillämpliga oavsett den avlidnes medborgarskap och platsen för dödsfallet.

3. Då konsul enligt bestämmelserna under mom. 1. är behörig att företräda någon, äger han vidtaga åtgärder för att

PART VI.

Estates and Transfers of Property

Article 22

(1) In any case where a deceased person leaves property in the territory and a legal or equitable interest in such property (for instance, as executor or beneficiary under a will or in cases of intestacy) is held or claimed by a national of the sending state who is not resident in the territory and is not legally represented there, the consular officer in whose district the estate of the deceased person is being administered or, if no administration has been instituted, his property is situated shall have the right to represent such national as regards his interests in the estate or property as if valid powers of attorney had been executed by him in favour of the consular officer. If subsequently such national becomes legally represented in the territory, the consular officer's position shall be as if he previously had a power of attorney from the national which has ceased to be operative as from the date when the consular officer is informed that such national is otherwise legally represented or, if a grant has already been made to the consular officer in accordance with the provisions of paragraph (3) of this Article, as from the date when a further grant is made to that national on his own application or on the application of his legal representative.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply whatever the nationality of the deceased person and irrespective of the place of his death.

(3) In any case where a consular officer has a right of representation under paragraph (1) of this Article, he

skydda och tillvarataga dennes rätt. Han är även behörig att taga dödsboet eller egendomen i besittning i samma utsträckning som om han vore vederbörligen befullmäktigat ombud för den person han företräder, med mindre annan person som har likvärdig eller större behörighet har vidtagit nödiga åtgärder för att taga dödsboet eller egendomen i besittning. Därest enligt territoriets lag domstols bemyndigande eller förordnande erfordras för att konsuln skall kunna skydda egendomen eller taga denna i besittning, skall bemyndigande eller förordnande, som skulle ha meddelats för vederbörligen befullmäktigat ombud för den vars rätt bevakas av konsuln, givas denne på hans ansökan därom. Om det kan antagas, att egendom omedelbart behöver skyddas och tillvaratagas, samt att det finnes rättsägare, som konsuln är behörig företräda, skall domstolen, därest den finner så vara nödvändigt, meddela konsuln ett interimistiskt bemyndigande eller förordnande, begränsat till att avse egendomens skyddande och tillvaratagande, intill dess att ytterligare bemyndigande meddelas.

4. a) Med de inskränkningar som följa av bestämmelserna under b) och c) nedan är konsuln behörig att handhava utredningen av dödsboet i samma utsträckning som om han vore vederbörligen befullmäktigat ombud för den vars rätt han bevakar. Därest enligt territoriets lag domstols bemyndigande erfordras, skall konsuln äga att ansöka om och på grund av sin ansökan erhålla sådant bemyndigande som skulle tillkomma vederbörligen befullmäktigat ombud för den person vars intressen han företräder.

b) Domstol må, därest den så finner lämpligt, uppskjuta att giva konsuln bemyndigande under så lång tid som domstolen anser erforderlig för att den vars rätt konsuln bevakar skall få tillfälle att underrättas och avgöra huruvida han önskar företrädas på annat sätt än genom konsuln.

shall have the right to take steps for the protection and preservation of the interests of the person whom he is entitled to represent. He shall also have the right to take possession of the estate or the property to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents, unless another person, having equal or superior rights, has taken the necessary steps to assume possession thereof. If under the laws of the territory a grant of representation or order of a court is necessary for the purpose of enabling the consular officer to protect or to take possession of the property, any grant or order which would have been made in favour of the duly appointed attorney of the person whose interests are represented by the consular officer shall be made in favour of the consular officer on his application. On *prima facie* evidence of the necessity for the immediate protection and preservation of the estate and of the existence of persons with an interest which the consular officer has a right to represent, the court shall, if satisfied as to such necessity, make a grant or an order to the consular officer provisionally, limited to the protecting and preserving of the estate, until such time as a further grant of representation is made.

(4) (a) Subject to sub-paragraphs (b) and (c) of this paragraph, the consular officer shall have the right to full administration of the estate to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents. If under the law of the territory a grant by a court is necessary, the consular officer shall have the same right to apply for and to receive a grant on his application as the duly appointed attorney of the person whose interests he represents.

(b) The court may, if it thinks fit, postpone the making of a grant to the consular officer for such time as it deems necessary to enable the person represented by the consular officer to be informed and to decide whether he desires to be represented otherwise than by the consular officer.

c) Domstolen må inom ramen för sina befogenheter förelägga konsuln att ingiva tillfredsställande bevis för att de personer som enligt lag ha rätt till tillgångarna även mottagit dessa eller, för den händelse konsuln icke förmår förebbringa sådan bevisning, förelägga honom att återbetala eller återlämna tillgångarna till behörig myndighet eller person. Domstolen äger ock, då konsuln i övrigt har fullständigt utrett dödsboet, förordna, att tillgångarna skola utanordnas till vederbörande på annat sätt som domstolen må föreskriva.

5. Konsul skall vidare inom sitt distrikt vara behörig att utan föregående bemyndigande omhändertaga och skifta dödsbo av ringa värde efter medborgare i den utsändande staten i den utsträckning som må vara medgiven enligt territoriets lag och under de betingelser i övrigt som denna kan föreskriva.

6. Därest konsul gör bruk av den behörighet i fråga om utredning av dödsbo som stadgas under mom. 1.—5., skall han med avseende härå vara underkastad territoriets lag och lyda under dess domstolar på enahanda sätt som medborgare i den mottagande staten.

7. Då territoriets ortsmyndigheter, vare sig förvaltande eller dömande, få kännedom om

a) att det inom territoriet finnes ett dödsbo med avseende på vilket konsul kan vara behörig att bevaka någons rätt enligt vad under mom. 1.—6. föreskrives; eller

b) att medborgare i den utsändande staten avlidit inom territoriet och att det av omständigheterna framgår, att behörighet att omhändertaga den avlidnes efterlämnade egendom icke tillkommer annan inom territoriet varande eller därstädes företrädd person än någon som på sin tjänsts vägnar äger sådan behörighet, skola myndigheterna underrätta vederbörande konsul om förhållandet.

(c) The court may exercise any discretion which it possesses to order the consular officer to furnish reasonable evidence of the receipt of the assets by the persons entitled to them by law or to repay or return those assets to the competent authority or person in the event of his being unable to furnish such evidence, or it may order that, the consular officer having otherwise fully administered the estate, the actual transmission of the assets to those persons shall be effected through such other channels as it may direct.

(5) A consular officer shall, in addition, be entitled within his district to receive and distribute an estate of small value of a deceased national of the sending state without first obtaining a grant of representation, to the extent that, and subject to the conditions under which, this may be permitted under the laws of the territory.

(6) If a consular officer exercises the rights referred to in the preceding paragraphs of this Article with regard to an estate, he shall in that matter be subject to the law of the territory and to the jurisdiction of the courts of the territory in the same manner as a national of the receiving state.

(7) In any case where it is brought to the knowledge of the local authorities (administrative or judicial) of the territory that

(a) there is an estate in the territory with regard to which the consular officer may have a right to represent interests under the preceding paragraphs of this Article; or

(b) a national of the sending state has died in the territory and it appears that there is not present or represented in the territory any person, other than a public administrator or similar official, entitled to claim administration of any property which the deceased may have left there,

they shall inform the consular officer to this effect.

Artikel 23.

Även då så icke följer av bestämmelserna i artikel 22, må konsul för överförande till medborgare i den utsändande staten, som icke är bosatt inom territoriet, från domstol eller fysisk eller juridisk person mottaga penningmedel eller annan egendom, som tillkommer sådan medborgare till följd av någons död. Sådana penningmedel och sådan annan egendom kunna bland annat omfatta andel i dödsbo, utbetalning enligt lagstiftning om ersättning för olycksfall i arbete eller liknande lagstiftning samt behållning av livförsäkring. Den domstol eller fysiska eller juridiska person som ombesörjer fördelningen skall icke vara förpliktad att överföra penningmedlen eller egendomen genom konsuln, och konsuln skall icke vara förpliktad att mottaga penningmedlen eller egendomen för överförande. Därest konsuln mottager penningmedlen eller egendomen, skall han efterkomma de föreskrifter som må hava meddelats av förenämnda domstol eller fysiska eller juridiska person om förebringande av tillfredsställande bevisning för att penningmedlen eller egendomen mottagits av den medborgare i den utsändande staten till vilken överförandet skall ske eller om återställande av penningmedlen eller egendomen, i händelse konsuln icke är i stånd att förebringa sådan bevisning.

Artikel 24.

Penningmedel eller annan egendom må utbetalas, överlämnas eller överföras till konsul enligt bestämmelserna i artiklarna 22 och 23 endast i samma utsträckning och under samma förutsättningar som utbetalande, överlämnande eller överförande till den person som konsuln företräder eller på vilkens vägnar han mottager penningmedlen eller egendomen skulle vara medgivet enligt den mottagande statens lagstiftning. Det skall icke tillkomma konsuln större behörighet beträffande penningmedlen eller egendomen än som skulle

Article 23

A consular officer may receive, for transmission to a national of the sending state who is not resident in the territory, from a court, agency or person, money or property to which such national is entitled as a consequence of the death of any person. Such money or property may include, but is not limited to, shares in an estate, payments made pursuant to workmen's compensation laws or any similar laws and the proceeds of life insurance policies. The court, agency or person making the distribution shall not be obliged to transmit such money or property through the consular officer, and the consular officer shall not be obliged to receive such money or property for transmission. If he does receive such money or property, he shall comply with any conditions laid down by such court, agency or person with regard to furnishing reasonable evidence of the receipt of the money or property by the national to whom it is to be transmitted and with regard to returning the money or property in the event of his being unable to furnish such evidence.

Article 24

Money or other property may be paid, delivered or transferred to a consular officer pursuant to the provisions of Articles 22 and 23 only to the extent that, and subject to the conditions under which, payment, delivery or transfer to the person whom the consular officer represents or on whose behalf he receives the money or property would be permitted under the laws and regulations of the receiving state. The consular officer shall acquire no greater rights in respect of any such money or other property than the person whom

hava tillkommit den person konsuln företräder eller på vilkens vägnar han mottager penningmedlen eller egendomen, därest utbetalandet, överlämnandet eller överförandet därav skett direkt till denne.

he represents or on whose behalf he receives the money or property would have acquired, if the money or property had been paid, delivered or transferred to such person directly.

KAPITEL VII.

Sjöfart.

Artikel 25.

1. Då fartyg hemmahörande i den utsändande staten angör hamn (varmed förstås varje plats dit fartyg må inkomma) i den mottagande staten, skall det tillåtas fartygets befälhavare och medlemmarna av dess besättning att träda i förbindelse med konsul, inom vilkens distrikt hamnen är belägen, och konsuln skall äga obehindrat fullgöra sina i artikel 26 uppräknade åligganden utan inblandning från territoriets myndigheters sida. För fullgörande av sådant åliggande må konsul personligen och, om han så önskar, åtföljd av konsulattjänstemän tillhörande hans personal, gå ombord på fartyget sedan detta inklarerats. I samband med konsuls nu ifrågavarande tjänsteåtgärder äga befälhavaren och vederbörande medlemmar av besättningen uppsöka konsulatet, såvida icke territoriets myndigheter motsätta sig detta på den grund att det icke skulle vara möjligt för befälhavaren och ifrågavarande medlemmar av besättningen att återkomma ombord före fartygets avgång. I händelse sådant förbud meddelas, skola territoriets myndigheter omedelbart underrätta vederbörande konsul.

2. Konsul äger begära bistånd av territoriets myndigheter med avseende på fullgörandet av hans förenämnda tjänsteåligganden, och myndigheterna skola lämna erforderligt bistånd, såvida ej särskilda skäl föreligga, som utgöra tillräcklig grund för att i det enskilda fallet vägra bistånd.

Artikel 26.

1. Konsul äger förhöra befälhavaren och medlemmarna av besättningen, un-

PART VII.

Shipping

Article 25

(1) When a vessel of the sending state visits a port (which includes any place to which a vessel may come) in the receiving state, the master and the members of the crew of the vessel shall be permitted to communicate with the consular officer in whose district the port is situated and the consular officer shall be permitted freely to perform the duties enumerated in Article 26 without interference on the part of the authorities of the territory. For the purpose of performing any of these duties, a consular officer, accompanied, if he so desires, by consular employees on his staff, may proceed personally on board the vessel after she has received *pratique*. In connexion with these duties the master and appropriate members of the crew may proceed to the consulate, unless the authorities of the territory shall object on the ground that it would not be practicable for the master and members of the crew concerned to rejoin the vessel before her departure. In the event of such objection being made the authorities of the territory shall immediately inform the appropriate consular officer.

(2) The consular officer may invoke the assistance of the authorities of the territory in any matter pertaining to the performance of these duties, and they shall give the requisite assistance, unless they have special reasons which would fully warrant refusing it in a particular case.

Article 26

(1) The consular officer may question the master and members of the crew,

dersöka skeppspapperen, upptaga förklaringar angående fartygets resa och dess bestämmelseort samt i allmänhet underlätta fartygets inlöpande och avgång.

2. Konsul eller konsulattjänsteman må inställa sig inför ortens myndigheter och domstolar tillsammans med befälhavaren eller medlemmar av besättningen samt äger att i deras mellanhavanden med nämnda myndigheter lämna bistånd, som vid behov även må innefatta ombesörjande av rätts hjälp, samt tjänstgöra som tolk. Dessa befogenheter må vägras konsul endast i fall, som rör den mottagande statens säkerhet.

3. Med förbehåll för behörighet att utöva domsrätt, som må tillkomma territoriets dömande myndigheter i överensstämmelse med föreskrifterna i artikel 27 mom. 1., äger konsul avgöra tvister mellan befälhavaren och medlemmar av besättningen, inbegripet tvister rörande löner och arbetsavtal i övrigt, förmedla anställning och avskedande av befälhavare och medlemmar av besättningen samt vidtaga åtgärder för upprätthållande av god ordning och disciplin ombord.

4. Konsul äger vidtaga åtgärder för att säkra efterlevnaden av den utsändande statens sjöfartslagstiftning.

5. Konsul äger vid behov föranstalta om sjukhusvård och hemsändande av befälhavaren eller medlem av besättningen.

6. Konsul äger mottaga, upprätta och utfärda förklaringar, överlåtelsehandlingar och andra handlingar, som föreskrivas i den utsändande statens lag i samband med

a) fartygs införande i eller avförande ur den utsändande statens fartygsregister;

b) överförande i nämnda register av fartyg från en ägare till en annan; eller

c) registrering av inteckning i eller annan rätt till fartyget.

Artikel 27.

1. Utom på begäran av konsul eller med dennes medgivande skola terri-

examine the vessel's papers, take statements with regard to the vessel's voyage and her destination and generally facilitate the entry and departure of the vessel.

(2) The consular officer or a consular employee may appear with the master or members of the crew before the local authorities and courts, may lend his assistance (including, where necessary, arranging for legal aid) and may act as interpreter in matters between them and these authorities. These rights may be withheld only in cases where questions of national security are involved.

(3) Without prejudice to any right which the judicial authorities of the territory may possess to take jurisdiction in accordance with the provisions of Article 27 (1), the consular officer may decide disputes between the master and members of the crew, including disputes as to wages and contracts of service, arrange for the engagement and discharge of the master and members of the crew, and take measures for the preservation of good order and discipline on the vessel.

(4) The consular officer may take measures for the enforcement of the shipping law of the sending state.

(5) The consular officer may, where necessary, make arrangements for the treatment in a hospital and the repatriation of the master or members of the crew of the vessel.

(6) The consular officer may receive, draw up or execute any declaration, transfer or other document prescribed by the law of the sending state in connexion with

(a) the transfer to or the removal from the register of the sending state of any vessel; or

(b) the transfer from one owner to another of any vessel on that register; or

(c) the registration of any mortgage or charge on such a vessel.

Article 27

(1) Except at the request or with the consent of the consular officer, the ad-

toriets förvaltande myndigheter icke be-
fatta sig med någon fråga rörande skepps-
tjänsten eller fartygets inre förhållanden
i övrigt. Territoriets dömande myndighe-
ter skola icke till handläggning upptaga
tvister mellan befälhavare och med-
lem av besättningen angående lön
eller arbetsavtal i övrigt utan att under-
rätta vederbörande konsul samt skola
vägra att upptaga sådan tvist, därest
konsuln gör invändning däremot. De
förvaltande och dömande myndigheter-
na skola icke ingripa med anledning av
att sjöman för disciplinöverträdelse hål-
les i förvar ombord, under förutsättning
att åtgärden står i överensstämmelse
med den utsändande statens lag och
icke är förenad med oförsvarlig sträng-
het eller omänsklighet.

2. Utan att frånsäga sig domsrätten
över brott, som begås ombord på fartyg
i territoriets hamnar eller territorial-
vatten och som äro straffbara enligt där
gällande lag, eller rätten att eljest till-
lämpa sådan lag avseende nu nämnda
fartyg eller personer och egendom om-
bord, bekräfta de Höga Fördragsslut-
ande Parterna sitt godtagande av den
internationella sedvänja enligt vilken
territoriets myndigheter, utom på be-
gäran av konsul eller med dennes med-
givande, icke skola

a) befatta sig med vad som tilldrager
sig ombord på fartyget annat än för att
upprätthålla lugnet och ordningen eller
för att tillgodose den allmänna hälso-
vården och säkerheten; eller

b) anställa åtal för brott som begås
ombord på fartyget, med mindre dessa,

i. beröra lugnet eller säkerheten i
hamnen eller territoriets lagstiftning
rörande allmän hälsovård, invandring,
säkerhet till sjöss, tull eller liknande
ämnen; eller

ii. begås av eller mot andra personer
än befälhavaren eller medlemmar av
besättningen eller av eller mot med-
borgare i den mottagande staten; eller

iii. utgöra grova brott enligt defini-
tionen i artikel 2 mom. 9.

ministrative authorities of the territory
shall not concern themselves with any
matter relating to the internal manage-
ment of the vessel. The judicial authori-
ties of the territory shall not entertain
any proceedings with regard to disputes
as to wages and contracts of service
between the master and members of the
crew without giving notice to the ap-
propriate consular officer and shall
refuse to entertain the proceedings, if
the consular officer objects. The ad-
ministrative and judicial authorities shall
not interfere with the detention in
custody on the vessel of a seaman for
disciplinary offences, provided that such
detention is lawful under the law of
the sending state and is not accom-
panied by unjustifiable severity or in-
humanity.

(2) Without prejudice to their right
to take cognisance of offences committed
on board any vessel in the ports or in
the territorial waters of the territory
and cognisable under the local law or
to enforce local laws applicable to such
vessel or persons and property on board,
the High Contracting Parties affirm their
approval of the international practice
under which the authorities of the ter-
ritory should not, except at the request
or with the consent of the consular
officer,

(a) concern themselves with any mat-
ter taking place on board the vessel
unless for the preservation of peace and
order or in the interests of public health
or safety; or

(b) institute prosecutions in respect
of offences committed on board the
vessel, unless

(i) they involve the tranquillity or
safety of the port, or the law of the
territory regarding public health, im-
migration, the safety of life at sea,
customs or any similar matter; or

(ii) they are committed by or against
persons other than the master or mem-
bers of the crew, or by or against persons
possessing the nationality of the receiv-
ing state; or

(iii) they constitute grave offences as
defined in Article 2 (9) of this Con-
vention.

3. Därest territoriets myndigheter för utövande av sin under mom. 2. omnämnda behörighet avse att anhålla, häkta eller förhöra någon eller att beslagtaga egendom eller att i laga form företaga undersökning ombord på fartyget, skall befälhavaren eller annan befälsperson som företräder honom beredas tillfälle att underrätta konsuln och, såvida det ej är omöjligt på grund av ärendets brådskande natur, att underrätta honom i så god tid, att konsuln eller konsultjänsteman tillhörande hans personal kan närvara, om konsuln så önskar. Därest konsuln icke har varit närvarande eller företrädd, skall han på begäran äga att från territoriets myndigheter erhålla fullständig underrättelse om vad som förevarit. Bestämmelserna i detta moment gälla likväl icke de sedvanliga undersökningar som av territoriets myndigheter företagas med hänsyn till tull, hälsovård och utlänningars inresa samt ej heller kvarhållande av fartyg eller av någon del av dess last till följd av rättegång i civilmål eller handelsmål inför territoriets domstolar.

Artikel 28.

1. Under förutsättning av befälhavarens samtycke, äger konsul i hamn inom sitt distrikt inspektera fartyg hemmahörande i vilken stat det vara må, som är destinerat till hamn i den utsändande staten, för att konsuln skall bliva i tillfälle att inhämta upplysningar, erforderliga för att uppsätta och utfärda handlingar, som enligt den utsändande statens lag kunna krävas såsom villkor för att fartyget skall få angöra dess hamnar, eller för att förse vederbörande myndigheter i den utsändande staten med sådana uppgifter i sanitära eller andra hänseenden som dessa myndigheter kunna kräva.

2. Konsul skall vid utövan det av den behörighet som tillkommer honom enligt denna artikel, handla med största möjliga skyndsamhet.

Artikel 29.

1. Därest fartyg hemmahörande i den utsändande staten förliser i den mottagande staten, skola vederbörande myn-

(3) If, for the purpose of the exercise of the rights referred to in paragraph (2) of this Article, it is the intention of the authorities of the territory to arrest or question any person or to seize any property or to institute any formal enquiry on board the vessel, the master or other officer acting on his behalf shall be given an opportunity to inform the consular officer, and, unless this is impossible on account of the urgency of the matter, to inform him in such time as to enable the consular officer or a consular employee on his staff to be present, if he so desires. If the consular officer has not been present or represented, he shall be entitled, on his request, to receive from the authorities of the territory full information with regard to what has taken place. The provisions of this paragraph do not, however, apply to routine examinations by the authorities of the territory with regard to customs, health and the admission of foreigners, or to detention of the vessel or of any portion of her cargo arising out of civil or commercial proceedings in the courts of the territory.

Article 28

(1) Provided that the master of the vessel consents, the consular officer may inspect, at ports within his consular district, a vessel of any flag destined to a port of the sending state, in order to enable him to procure the necessary information to prepare and execute such documents as may be required by the law of the sending state as a condition of entry of such vessel into its ports, and to furnish the competent authorities of the sending state with such information with regard to sanitary or other matters as these authorities may require.

(2) In exercising the powers conferred upon him by this Article, the consular officer shall act with all possible despatch.

Article 29

(1) If a vessel of the sending state is wrecked in the receiving state, the consular officer in whose district the wreck

digheter inom territoriet så snart som möjligt därom underrätta den konsul inom vars distrikt förlisningen ägt rum.

2. Vederbörande myndigheter inom territoriet skola vidtaga alla rimliga åtgärder för att rädda det förlista fartyget, ombordvarande personer, last och annan egendom ombord samt för att förhindra och undertrycka plundring av fartyget eller orolighet ombord. Dessa åtgärder skola utsträckas även till föremål, som tillhöra fartyget eller utgöra en del av dess last men som blivit skilda från fartyget.

3. Därest fartyget förlist inom hamnområde eller utgör en fara för sjöfarten inom den mottagande statens territorialvatten, må territoriets myndigheter även vidtaga åtgärder, som de finna erforderliga för att förhindra skada, som av fartyget eljest skulle kunna förorsakas på hamnanläggningar eller andra fartyg.

4. Därest varken ägaren till det förlista fartyget, hans ombud (eller vederbörande försäkringsgivare) eller befälhavaren är i tillfälle att vidtaga åtgärder, skall konsuln anses vara behörig att såsom ombud för ägaren och i överensstämmelse med hithörande bestämmelser i territoriets lag träffa enahanda anstalter rörande fartyget som ägaren själv skulle hava kunnat träffa, därest han varit tillstädes.

5. Ingen skatt eller avgift utgående på eller med anledning av varuinförsel till territoriet må av territoriets myndigheter påföras last, förråd, utrustning och inredning eller andra föremål, som medföras på det förlista fartyget eller utgöra del därav, med mindre de föras i land för att användas eller förbrukas inom territoriet. Territoriets myndigheter må emellertid, därest de anse påkallat, fordra att säkerhet ställes för avgifter, som sålunda kunna komma att påföras egendom av ifrågavarande slag.

6. Ingen pålaga hänförlig till det förlista fartyget, dess last eller annan egendom ombord (annat än skatt eller

occurs shall be informed as soon as possible by the appropriate authorities of the territory of the occurrence of the wreck.

(2) The appropriate authorities of the territory shall take all practicable measures for the preservation of the wrecked vessel, of the lives of persons on board, of the cargo and of other property on board, and for the prevention and suppression of plunder or disorder on the vessel. These measures shall also extend to articles belonging to the vessel or forming part of her cargo which have become separated from the vessel.

(3) If the vessel is wrecked within a port or constitutes a navigational hazard within the territorial waters of the receiving state, the authorities of the territory may order any measures to be taken which they consider necessary with a view to avoiding any damage that might otherwise be caused by the vessel to the port facilities or to other vessels.

(4) If neither the owner of the wrecked vessel, his agent (or the underwriters concerned) nor the master is in a position to make arrangements, the consular officer shall be deemed to be authorised to make, as agent for the owner, the same arrangements as the owner himself could have made, if he had been present, for the disposal of the vessel in accordance with the relevant provisions of the law of the territory.

(5) No taxes or duties imposed upon or by reason of the importation of goods into the territory shall be levied by the authorities of the territory on the cargo, stores, equipment and fittings, or articles, carried by or forming part of the wrecked vessel, unless they are brought ashore for use or consumption in the territory. The authorities of the territory, however, if they think fit, may require security for the protection of the revenue in relation to such goods.

(6) No charge (other than taxes or duties, leviable in accordance with paragraph (5) of this Article) shall be levied

avgift som får påföras enligt bestämmelserna under mom. 5.) må uttagas av territoriets myndigheter, med mindre fråga är om pålaga av enahanda slag och till samma belopp som skulle hava utgått, därest i ett motsvarande fall fråga varit om ett fartyg hemmahörande i den mottagande staten.

by the authorities of the territory in connexion with the wrecked vessel, her cargo or other property on board, other than charges of the same kind and amount as would be levied in similar circumstances upon or in connexion with vessels of the receiving state.

Artikel 30.

Då föremål, vilka tillhöra eller utgöra del av förlist fartyg som är hemmahörande i annan stat än den mottagande staten, eller vilka tillhöra eller utgöra del av sådant fartygs last, påträffas på eller nära den mottagande statens kust eller införas till hamn i denna stat, skall konsul, inom vars distrikt föremålen påträffats eller förts i hamn, anses vara behörig att såsom ombud för ägaren till föremålen vidtaga sådana åtgärder för att tillvarataga eller förfoga över föremålen, som ägaren själv skulle hava kunnat vidtaga, allt under förutsättning

a) att, då fråga är om föremål som tillhöra eller utgöra del av fartyget, detta är hemmahörande i den utsändande staten, eller, då fråga är om last, dennas ägare är medborgare i den utsändande staten; samt

b) att varken ägaren till föremålen, ombud för honom, försäkringsgivaren eller fartygets befälhavare är i tillfälle att vidtaga ifrågakarande åtgärder.

Artikel 31.

1. Därest befälhavare eller medlem av besättningen på fartyg hemmahörande i den mottagande staten, vilken är medborgare i den utsändande staten, avlider ombord eller i land, i vilken stat det vara må, skall det behöriga departementet i den mottagande staten ofördröjligen tillställa den utsändande statens vederbörande konsul avskrifter av den redovisning departementet må mottaga för den avlidne befälhavarens eller sjömannens hyra och personliga effekter ävensom de för departementet tillgängliga upplysningar som kunna tänkas underlätta efterforskandet av den avlidnes arvingar.

Article 30

Where any articles belonging to or forming part of a wrecked vessel of any flag (not being a vessel of the receiving state) or belonging to or forming part of the cargo of any such vessel are found on or near the coast of the receiving state or are brought into any port of that state, the consular officer in whose district the articles are found or brought into port shall be deemed to be authorised to make, as agent of the owner of the articles, such arrangements relating to the custody and disposal of the articles as the owner himself could have made, if,

(a) in the case of articles belonging to or forming part of the vessel, the vessel is a vessel of the sending state, or, in the case of cargo, the cargo is owned by nationals of the sending state; and

(b) neither the owner of the articles, his agent, the underwriters nor the master of the vessel is in a position to make these arrangements.

Article 31

(1) If the master or a member of the crew of a vessel of the receiving state, being a national of the sending state, dies afloat or ashore in any country, the competent department of the receiving state shall furnish promptly to the appropriate consular officer of the sending state, copies of the accounts which may be received by it with respect to the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any particulars at the disposal of the department likely to facilitate the tracing of persons legally entitled to succeed to the property of the deceased.

2. Då värdet av den avlidne befälhavarens eller sjömannens hyra och personliga effekter jämte annan honom tillhörig egendom, varöver vederbörande departement må råda, icke överstiger 1 500 kronor då departementet är Hans Majestät Konungens av Sverige, och 100 pund sterling då det är Hennes Brittiska Majestäts departement, skall departementet till konsuln överlämna nämnda hyra, personliga effekter och övriga egendom, som befinner sig i dess förvar. Departementet äger dock, därest värdet av egendomen överstiger 750 kronor respektive 50 pund sterling, fordra att utredning förebringas till styrkande av att det finnes någon, som äger rätt till den avlidnes egendom i annan egenskap än borgenär, och att sådan person är bosatt i den utsändande staten. Departementet äger vidare rätt att före överlämnandet till konsuln ur de befälhavarens eller sjömannens tillgångar över vilka departementet råder tillgodose krav mot hans dödsbo, vilket framförts av person bosatt annorstädes än i den utsändande staten och vilket departementet finner vara lagligen grundat. Krav mot den avlidne befälhavarens eller sjömannens dödsbo, som når departementet efter överlämnandet till konsuln, skall hänskjutas till vederbörande departement i den utsändande staten. I vad gäller Hans Majestät Konungen av Sverige, är vederbörande departement Kungliga Utrikesdepartementet, och i vad gäller Hennes Brittiska Majestät, the Ministry of Transport of the United Kingdom.

3. Därest vederbörande departement icke till konsuln överlämnar avlidne befälhavares eller sjömans hyra, personliga effekter och övriga egendom varöver departementet råder, då de under mom. 2. angivna förutsättningarna härför föreligga, skall departementet, före tillgångarnas överlämnande till person som befinner äga rätt till den avlidnes egendom, underrätta konsuln om departementets avsikt samt härvid uppgiva till vem departementet ämnar överlämna egendomen, så att konsuln skall få

(2) In any case where the value of the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any other property of his which comes into the control of the competent department does not exceed £ 100 sterling, where the competent department is an authority of Her Britannic Majesty or 1,500 kronor, where the competent department is an authority of His Majesty The King of Sweden, the competent department shall hand over such wages, effects and other property of the deceased master or seaman to the consular officer, provided that, if the value thereof exceed £ 50 sterling or 750 kronor, as the case may be, the competent department may first require to be satisfied that there is a person entitled to succeed to the property of the deceased, otherwise than as a creditor, and that such person is resident in the sending state. However, the competent department shall have the right, before handing over, to meet out of the master's or seaman's assets under its control any claim against his estate of any person resident elsewhere than in the sending state, which it considers to be legally due. Any claim against the estate of the deceased master or seaman which is received by that department after handing over shall be referred to the competent department of the sending state. In the case of Her Britannic Majesty the competent department shall be the Ministry of Transport of the United Kingdom. In the case of His Majesty The King of Sweden the competent department shall be the Ministry for Foreign Affairs.

(3) In any case where the competent department does not hand over to the consular officer the wages and effects and other property under its control of a deceased master or seaman, when the conditions for this purpose stated in paragraph (2) of this Article are fulfilled, the competent department shall, before delivering the assets to any person considered to be entitled to succeed to the property of the deceased, give notice to the consular officer of its intention, stating the person to

rimlig möjlighet att inkomma med utredning, som kan vara av betydelse för det slutliga avgörandet angående vem som äger rätt att tillträda egendomen eller angående förhandenvaron av andra anspråk på kvarlåtenskapen, om vilka departementet må sakna kännedom.

4. Bestämmelserna under mom. 2. och 3. äro icke tillämpliga då vederbörande departement överlämnar tillgångar över vilka det råder till någon, som erhållit bemyndigande i ifrågavarande hänseende av domstol i den mottagande staten, men skall departementet i sådant fall ofördröjligen underrätta konsuln härom.

KAPITEL VIII.

Allmänna bestämmelser om konsuls verksamhet.

Artikel 32.

1. Bestämmelserna i artiklarna 18—31 om de uppgifter konsul må fullgöra äro icke uttömmande. Konsul må även fullgöra andra uppgifter under förutsättning

a) att de stå i överensstämmelse med internationell rätt eller sedvänja i fråga om konsulter, sådan denna är erkänd inom territoriet; samt

b) att de icke stå i strid mot territoriets lagstiftning och att territoriets myndigheter icke göra några invändningar mot dem.

2. Då en artikel i denna konvention giver konsul behörighet att fullgöra någon uppgift, skall det ankomma på den utsändande staten att bestämma i vilken utsträckning dess konsulter må göra bruk av sådan behörighet.

Artikel 33.

Konsul äger inom sitt distrikt uttaga de avgifter för åtgärder i tjänsten som må vara föreskrivna av den utsändande staten.

whom it is proposed to deliver them, in order to give the consular officer a reasonable opportunity to furnish information which may be relevant for the final decision as to the person entitled to receive the property or to the existence of other claims on the estate of which the competent department may be unaware.

(4) The provisions of paragraphs (2) and (3) of this Article do not apply where the competent department delivers assets under its control to a person who has obtained a grant of representation from a court in the receiving state, but in this case it shall promptly inform the consular officer to this effect.

PART VIII.

General Provisions Relating to Consular Functions

Article 32

(1) The provisions of Articles 18 to 31 relating to the functions which a consular officer may perform are not exhaustive. A consular officer shall also be permitted to perform other functions, provided that

(a) they are in accordance with international law or practice relating to consular officers as recognised in the territory; or

(b) they involve no conflict with the laws of the territory and the authorities of the territory raise no objection to them.

(2) It is understood that in any case where any Article of this Convention gives a consular officer the right to perform any functions, it is for the sending state to determine to what extent its consular officers shall exercise such right.

Article 33

A consular officer may, within his district, levy the fees prescribed by the sending state for the performance of consular services.

KAPITEL IX.

Slutbestämmelser.

Artikel 34.

Twist, som kan uppstå mellan de Höga Fördragsslutande Parterna rörande den rätta tolkningen eller tillämpningen av bestämmelse i denna konvention, skall på begäran av endera av dem hänskjutas till Internationella Domstolen, med mindre parterna i något särskilt fall enas om att underställa tvisten annan domstol eller att lösa densamma genom annat förfarande.

Artikel 35.

1. Vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna skall, innan denna konvention träder i kraft, på diplomatisk väg genom skriftligt tillkännagivande underrätta den andra parten om vilka delar av den förstnämnda partens territorier som skola betraktas som territoriella enheter såvitt gäller samtliga eller vissa artiklar i konventionen, samt, i det senare fallet, beträffande vilka artiklar detta skall gälla.

2. Vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna må genom ytterligare tillkännagivande eller tillkännagivanden skriftligen underrätta den andra parten om sitt beslut att ändra den förut tillkännagivna ordningen. Verkan av sådant tillkännagivande skall inträda sex månader efter den tidpunkt då den sistnämnda Höga Fördragsslutande Parten mottagit detsamma.

Artikel 36.

Vid ikraftträdandet av denna konvention skola bestämmelserna i de mellan Sverige och Norge å ena sidan samt det Förenade Konungariket å den andra växlade ministeriella noterna av den 30 juli och den 4 augusti 1852 angående utlämnande under förutsättning av ömsesidighet av sjömän som rymt från endera fördragsslutande partens fartyg i den andra partens hamnar, och, såvitt gäller sjömän tillhörande handelsflottan, den överenskommelse som innefattas i de mellan Sverige och Norge å ena

PART IX.

Final Provisions

Article 34

Any dispute which may arise between the High Contracting Parties as to the proper interpretation or application of any of the provisions of this Convention shall, at the request of either of them, be referred to the International Court of Justice, unless in any particular case the parties agree to submit the dispute to some other tribunal or to dispose of it by some other form of procedure.

Article 35

(1) Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of his territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which Articles they are to be so regarded.

(2) Either High Contracting Party may, by a further notification or notifications in writing, inform the other of his decision to modify the arrangements previously notified and each such notification shall take effect six months after the date of its receipt by the latter High Contracting Party.

Article 36

Upon the entry into force of this Convention the provisions contained in the Exchange of Notes between Sweden and Norway and the United Kingdom of the 30th July and the 4th August, 1852, respecting the Surrender, on conditions of reciprocity, of Seamen Deserters from the Vessels of each country in the ports of the other and, in so far as it refers to merchant seamen, the Arrangement embodied in Notes exchanged on the 20th July and the 10th November, 1868, between Sweden and

sidan samt det Förenade Konungariket å den andra växlade ministeriella noterna av den 20 juli och den 10 november 1868 angående ömsesidigt utbetalande av kvarlåtenskap efter avlidna sjömän ävensom överenskommelsen innefattad i de mellan Sverige och det Förenade Konungariket den 10 september och den 5 oktober 1907 växlade ministeriella noterna rörande avlidna sjömäns kvarlåtenskap upphöra att gälla för de territorier på vilka konventionen äger tillämpning.

Artikel 37.

Konventionen skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten utväxlas i London. Konventionen skall träda i kraft på den trettionde dagen efter ratifikationsinstrumentens utväxling och skall därefter förbli i kraft intill sex månader från den dag då endera av de Höga Fördragsslutande Parterna underrättat den andra om sin önskan att uppsäga konventionen.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV ha-
va ovannämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention och därå anbragt sina sigill.

SOM SKEDDE i Stockholm den
i två exemplar, på engelska
och svenska språken, och skola båda
texterna äga lika vitsord.

För Hans Majestät Konungen av Sverige:
(L. S.)

För Hennes Brittiska Majestät:
(L. S.)

Norway and the United Kingdom relative to the disposal of the Estates of Deceased Seamen, together with the Agreement embodied in Notes exchanged on the 10th September and the 5th October, 1907, between Sweden and the United Kingdom respecting the Estates of Deceased Seamen, shall be terminated in respect of the territories to which the Convention applies.

Article 37

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at London. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of the instruments of ratification and shall continue in force until six months from the date on which either High Contracting Party shall have given to the other notice of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the
above-mentioned Plenipotentiaries have
signed this Convention and affixed
thereto their seals.

DONE, in duplicate, at Stockholm,
this in
the English and Swedish languages,
both texts being equally authoritative.

For His Majesty The King of Sweden:
(L. S.)

For Her Britannic Majesty:
(L. S.)

Första signaturprotokollet.

Vid undertecknandet av konsularkonventionen av denna dag på Hans Majestät Konungens av Sverige vägnar för Konungariket Sverige, samt på Hennes Majestät Drottningens av Storbritannien, Irland och de Brittiska besittningarna hinsides haven vägnar för det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland, förklara undertecknade befullmäktigade ombud följande:

De Höga Fördragsslutande Parterna vilja skriftligen bekräfta, att de anse följande grundsatser vara enligt vedertagna folkrättsliga regler tillämpliga på konsulat och konsuler i händelse av krig eller de diplomatiska förbindelsernas avbrytande:

1) i händelse av krig eller avbrytande av förbindelserna mellan två stater, äger vardera staten begära, att samtliga eller vissa av den ena statens konsulat inom den andra statens territorium stängas. Vardera staten äger även rätt att stänga samtliga eller vissa av den andra statens konsulat i ett tredje land, vilket lägges under militär okkupation av den förstnämnda staten;

2) för den händelse att samtliga eller vissa av en stats konsulat inom annan stats territorium eller inom territorium som lägges under militär okkupation av den senare staten stängas, skola av åtgärden berörda konsuler (honorärkonsuler inbegripna) och konsulat-tjänstemän, som äro medborgare i den förra staten och icke äro medborgare i den senare staten, under förutsättning att meddelanden om deras namn vederbörligen lämnats, jämte samtliga sina familjemedlemmar beredas skälig tid och lämplig lägenhet att avresa från territoriet till sitt eget land. De skola åtnjuta hänsynsfull behandling och beskydd intill tidpunkten för sin avresa, som skall äga rum inom skälig tid, och det skall tillåtas dem att medföra arkiv

First Protocol of Signature.

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of His Majesty The King of Sweden, in respect of the Kingdom of Sweden, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties wish to put on record that in their view the following principles are applicable to consulates and consular officers under the general law of nations in the event of war or of the rupture of diplomatic relations:

(1) in the event of war or of the rupture of relations between two states, either state shall be entitled to demand the closure of all or any of the consulates of the other state in its territory. It shall also be entitled to close all or any such consulates of the latter state as are situated in other countries which come under its military occupation;

(2) in the event of the closure of all or any of the consulates of one state in the territory of another state or in territory which comes under the military occupation of the latter state, the consular officers (including honorary consular officers) and consular employees concerned of the former state who are nationals of the former state and are not nationals of the latter state, provided that their names have been duly notified through the appropriate channel, together with all members of their families, shall be given reasonable time and proper facilities to leave the territory for their own country. They shall be afforded considerate treatment and protection until the moment of their departure, which shall take place within a reason-

och tjänstehandlingar jämte möbler och personliga tillhörigheter, eller att, därest de så föredraga, deponera detta i säkert förvar inom territoriet. I båda fallen skola arkiven och tjänstehandlingarna vara okränkbara och alla rimliga åtgärder vidtagas för att skydda möblerna och de personliga tillhörigheterna.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV ha va respektive befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll och därå anbragt sina sigill.

SOM SKEDDE i Stockholm den
i två exemplar på svenska
och engelska språken, och skola båda
texterna äga lika vitsord

För Hans Majestät Konungen av Sverige:
(L. S.)

För Hennes Brittiska Majestät:
(L. S.)

able period, and they shall be permitted to take with them their archives and official papers together with their furniture and personal effects, or, if they prefer, to deposit them in safe custody in the territory. In either case their archives and official papers shall be inviolable and all practicable steps shall be taken to safeguard their furniture and personal effects.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

DONE, in duplicate, at Stockholm, this _____, in the English and Swedish languages, both texts being equally authoritative.

For His Majesty The King of Sweden:
(L. S.)

For Her Britannic Majesty:
(L. S.)

Andra signaturprotokollet.

Vid undertecknandet av konsularkonventionen av denna dag på Hans Majestät Konungens av Sverige vägnar för Konungariket Sverige, samt på Hennes Majestät Drottningens av Storbritannien, Irland och de Brittiska besittningarna hinsides haven vägnar för det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland, förklara undertecknade befullmäktigade ombud följande:

De Höga Fördragsslutande Parterna hava överenskommit, att bestämmelserna i artikel 14 icke skola träda i kraft förrän vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna underrättat motparten om att så skall ske.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV ha va respektive befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll och därå anbragt sina sigill.

SOM SKEDDE i Stockholm den
i två exemplar på svenska

Second Protocol of Signature.

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and of His Majesty The King of Sweden, in respect of the Kingdom of Sweden, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties have agreed that the provisions of Article 14 of the Convention shall not come into operation until such time as each High Contracting Party has given notice to this effect to the other.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

DONE, in duplicate, at Stockholm, this _____, in the

och engelska språken, och skola båda texterna äga lika vitsord.

English and Swedish languages, both texts being equally authoritative.

För Hans Majestät Konungen av Sverige:
(L. S.)

For His Majesty The King of Sweden:
(L. S.)

För Hennes Brittiska Majestät:
(L. S.)

For Her Britannic Majesty:
(L. S.)

Tredje signaturprotokollet.

Third Protocol of Signature.

Vid undertecknandet av konsularkonventionen av denna dag på Hans Majestät Konungens av Sverige vägnar för Konungariket Sverige, samt på Hennes Majestät Drottningens av Storbritannien, Irland och de Brittiska besittningarna hinsides haven vägnar för det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland, förklara undertecknade befullmäktigade ombud följande:

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of Her Majesty The Queen of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of His Majesty The King of Sweden, in respect of the Kingdom of Sweden, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

De Höga Fördragsslutande Parterna vilja skriftligen bekräfta, att det enligt deras mening står varje stat fritt att icke tillerkänna annan stats konsul rätten att företräda eller annars befatta sig med medborgare i sistnämnda stat, som blivit politisk flykting.

The High Contracting Parties wish to place on record that, in their view, it is within the discretion of any state not to recognise the right of a consular officer of another state to act on behalf of, or otherwise concern himself with, any national of the latter state who has become a political refugee.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV ha respektive befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll och därå anbragt sina sigill.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

SOM SKEDDE i Stockholm den
i två exemplar på svenska och engelska språken, och skola båda texterna äga lika vitsord.

DONE, in duplicate, at Stockholm, this _____, in the English and Swedish languages, both texts being equally authoritative.

För Hans Majestät Konungen av Sverige:
(L. S.)

For His Majesty The King of Sweden:
(L. S.)

För Hennes Brittiska Majestät:
(L. S.)

For Her Britannic Majesty:
(L. S.)

First Exchange of Notes.

Vid undertecknandet växlas följande noter:

a.

Hennes Brittiska Majestäts ambassadör i Stockholm till ministern för utrikes ärendena.

(Översättning.)

Stockholm den

Herr Minister,

Jag har äran avlåta följande meddelande till Eders Excellens i syfte att bekräfta den uppfattning som hyses av Hennes Majestäts regering i det Förenade Konungariket angående den överenskommelse som träffats med avseende på tillämpningen av artiklarna 9, 15, 16 och 17 i konsularkonventionen av denna dag.

2. Med avseende på artikel 9 gäller:

a) att bestämmelserna under mom. 1. icke äro tillämpliga på ön Jersey eller på något av Hennes Brittiska Majestäts territorier, där förvärv med full äganderätt av mark enligt gällande lagstiftning är förbehållet den inhemska befolkningen inom territoriet i fråga, med mindre och förrän Hennes Brittiska Majestät på det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irlands vägnar låtit underrätta Hans Majestät Konungen av Sverige, att lagstiftningen på ön Jersey eller inom sådant territorium som nyss sagts ändrats därhän, att sagda bestämmelser kunna träda i kraft;

b) att det ankommer på vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna att allt efter omständigheterna vidtaga åtgärder för att upphäva eller ändra tillämpningen av mom. 1. i vad avser vissa särskilda lokaler eller lokaler inom vissa områden.

3. Med avseende å artikel 15, och i betraktande av att någon åtskillnad icke göres mellan den del av den svenska fastighetsskatten som kommer fastigheten eller dess ägare till godo och den del som icke kommer fastigheten eller

1. Her Britannic Majesty's Ambassador at Stockholm to the Swedish Minister for Foreign Affairs.

Stockholm,

Monsieur le Ministre,

I have the honour to make the following communication to Your Excellency in order to place on record the understanding of Her Majesty's Government in the United Kingdom as to the agreement that has been reached regarding the application of Articles 9, 15, 16 and 17 of the Consular Convention of this day's date.

2. With regard to Article 9, it is understood:

(a) that the provisions of paragraph (1) shall not apply to the Island of Jersey or to any territory of Her Britannic Majesty where under the laws at present in force the acquisition of land in full ownership is restricted to the indigenous inhabitants of the territory in question, unless and until Her Britannic Majesty in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall have caused His Majesty the King of Sweden to be notified that the law of the Island of Jersey or of any such territory, as the case may be, has been amended to permit of effect being given to the said provisions;

(b) that it shall be within the discretion of either High Contracting Party to take steps from time to time to suspend or modify the application of paragraph (1) in so far as concerns particular premises or premises in particular areas.

3. With regard to Article 15, taking into consideration the circumstance that no distinction is drawn between the beneficial and the non-beneficial elements of the Swedish Real Property Tax (fastighetsskatt) it is understood, for

dess ägare till godo, gäller att vid tillämpningen av bestämmelserna under a) brittiska konsulat i Konungariket Sverige tills vidare skola åtnjuta samma behandling som den vilken för närvarande åtnjutes av Hennes Brittiska Majestäts ambassad i Stockholm.

4. Med avseende å artikel 16 gäller, att den befrielse jämlikt bestämmelserna under mom. 4. från skyldighet att utgöra skatt, som inom territoriet pålægges eller uppbäres av den mottagande staten, icke skall vara tillämplig på befattningshavare tjänstgörande vid konsulat, som förestås av honorärkonsul.

5. Med avseende å artikel 17 gäller att, oaktat bestämmelserna i mom. 3. c), utländska konsulers införande till det Förenade Konungariket av därinom tillverkade motorfordon, för närvarande regleras av föreskrifter, vilka medgiva svensk konsul, som uppfyller uti artikel 16 mom. 4. stadgade villkor, att i samband med sitt första tjänstetillträde införa sådant motorfordon utan erläggande av tull eller omsättnings-skatt, förutsatt att fordonet var i hans ägo och bruk före den tidpunkt, då han trädde i tjänst i det Förenade Konungariket, samt mot företeende av intyg härom.

6. Därest innehållet i punkterna 2—5 här ovan överensstämmer med svenska regeringens uppfattning, har jag äran föreslå, att denna note jämte Eders Excellens' svar därpå skall anses utgöra den överenskommelse som i dessa frågor uppnåtts mellan våra regeringar.

Jag har äran etc.

the purpose of the application of paragraph (a) of that article, that, pending further notice, Her Britannic Majesty's consulates situated in the Kingdom of Sweden shall be accorded, in this matter, the same treatment as is at present enjoyed by Her Britannic Majesty's Embassy in Stockholm.

4. With regard to Article 16, it is understood that the exemption from taxation imposed or collected in the territory by the receiving state, accorded under the provisions of paragraph (4) of that Article, shall not apply to employees serving at a consular post which is in the charge of an honorary consular officer.

5. With regard to Article 17, it is understood that, notwithstanding the provisions of sub-paragraph (c) of paragraph (3) of that Article, the regulations at present in force relating to the importation into the United Kingdom by foreign consular officers of motor vehicles manufactured therein, permit any Swedish consular officer, who fulfils the conditions specified in paragraph (4) of Article 16, to import, in connexion with his first installation, such a motor vehicle free of customs duties or purchase tax provided that it was in his possession and use prior to taking up his appointment in the United Kingdom and upon production of a certificate to this effect.

6. If the contents of paragraphs 2 to 5 above are in accordance with the understanding of the Swedish Government, I have the honour to suggest that this note and Your Excellency's reply thereto shall be regarded as constituting the agreement reached between our respective Governments in relation to the matters in question.

I have the honour etc.

b.

Ministern för utrikes ärendena till Hennes Brittiska Majestäts ambassadör i Stockholm.

2. The Swedish Minister for Foreign Affairs to Her Britannic Majesty's Ambassador at Stockholm.

(Översättning.)

Stockholm den

Stockholm,

Herr Ambassadör,

Monsieur l'Ambassadeur,

Jag har äran erkänna mottagandet av Eders Excellens' note denna dag angående tillämpningen av vissa artiklar i konsularkonventionen och bemärker, att notens punkter 2—5 hava följande lydelse:

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's note of to-day's date regarding the application of certain Articles of the Consular Convention.

Paragraphs 2 to 5 of your note read as follows:

»2. Med avseende — — — — — intyg härom».

“With regard to article 9 — — — to this effect.”

Jag har äran meddela Eders Excellens, att, då innehållet i här ovan återgivna punkter i Eder note är antagbart för min regering, det är överenskommet, att Eders Excellens' note och detta svar skola anses utgöra den överenskommelse som i dessa frågor uppnåtts mellan våra regeringar.

I have the honour to inform Your Excellency that the contents of the paragraphs of your note, quoted above, being acceptable to my Government, it is agreed that Your Excellency's note and this reply shall be regarded as constituting the agreement reached between our respective Governments in relation to the matters in question.

Mottag, etc.

Accept, etc.

Second Exchange of Notes.

c.

Ministern för utrikes ärendena till Hennes Brittiska Majestäts ambassadör i Stockholm.

1. The Swedish Minister for Foreign Affairs to Her Britannic Majesty's Ambassador at Stockholm.

(Översättning.)

Stockholm den

Stockholm,

Herr Ambassadör,

Monsieur l'Ambassadeur,

Åberopande konsularkonventionen av denna dag har jag äran meddela Eders Excellens, att svenske generalkonsulns i London konsulatdistrikt omfattar det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland jämte kanalöarna och ön Man, men att svenska konsulter, som tjänstgöra inom samma område under hans överinseende, icke äro tilldelade särskilda distrikt.

With reference to the Consular Convention of to-day's date, I have the honour to inform Your Excellency, that the consular district of the Consul-General for Sweden in London includes the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland together with the Channel Islands and the Isle of Man, but that Swedish consular officers serving in the same area under his superintendence are not at present assigned separate districts.

Vid sådant förhållande föreslår svenska regeringen, att för konventionens tillämpning, med mindre och intill dess andra uppgörelser träffas, uttrycket »konsul», då det användes om svenska konsulter, som tjänstgöra i det Förenade Konungariket, på kanalöarna eller ön Man skall i tillämpliga fall anses beteckna antingen svenske generalkonsuln i London eller närmaste svenske konsul.

Jag vore tacksam, om Eders Excellens ville bekräfta, att detta förslag är godtagbart för Hennes Majestäts regering i det Förenade Konungariket.

Mottag, etc.

d.

Hennes Brittiska Majestäts ambassadör i Stockholm till ministern för utrikes ärendena.

(Översättning.)

Stockholm den

Herr Minister,

Jag har äran erkänna mottagandet av Eders Excellens' note denna dag i samband med konsularkonventionen, vilken note är av följande lydelse:

»Åberopande konsularkonventionen av denna — — — — — närmaste svenske konsul».

Jag har äran bekräfta, att detta förslag från svenska regeringen angående tolkningen av uttrycket »konsul» är godtagbart för Hennes Majestäts regering i det Förenade Konungariket.

Jag har äran etc.

In these circumstances, the Swedish Government propose that, for the purpose of the application of the Convention, unless and until other arrangements are made, the term "consular officer", when used in relation to Swedish consular officers serving in the United Kingdom, the Channel Islands or the Isle of Man, shall, where appropriate, be deemed to denote either the Consul-General for Sweden in London or the nearest Swedish consular officer.

I shall be grateful if Your Excellency will confirm that the foregoing proposal is acceptable to Her Majesty's Government in the United Kingdom.

Accept, etc.

2. Her Britannic Majesty's Ambassador at Stockholm to the Swedish Minister for Foreign Affairs.

Stockholm,

Monsieur le Ministre,

I have the honour to acknowledge Your Excellency's note of to-day's date relating to the Consular Convention, which reads as follows:

"With reference to the Consular Convention — — — in the United Kingdom."

I have the honour to confirm that this proposal of the Swedish Government regarding the interpretation of the term "consular officer" is acceptable to Her Majesty's Government in the United Kingdom.

I have the honour etc.